

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel

Vonnis in de (deels) gevoegde hoofdzaken en (onder)vrijwaringszaken van 22 mei 2019

in de eerste hoofdzaak (H1) met zaak-/ rolnummer: C/09/483133 / HA ZA 15-215 van

de rechtspersoon naar vreemd recht
JOSEF SCHULTE-UFER KG METALLWARENFABRIK,
te Sundern, Duitsland,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat mr. N.W. Mulder te Amsterdam,

tegen

K
handelend onder de namen **NORTH STOCKS** en **HANDELSONDERNEMING**
BRANTZ,
te Foundgum, gemeente Dongeradeel,
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat mr. I.M.C.A. Reinders Folmer te Amsterdam,

en in de eerste vrijwaringszaak (VW1) met zaak- / rolnummer: C/09/505081 / HA ZA
16-157

K
handelend onder de naam **NORTH STOCKS,**
te Foundgum, gemeente Dongeradeel,
eiseres,
advocaat mr. I.M.C.A. Reinders Folmer te Amsterdam,

tegen

de rechtspersoon naar vreemd recht
RH-TRADING WARENHANDEL GMBH,
te Sehnde, Duitsland,
gedaagde,
niet verschenen,

en in de tweede hoofdzaak (H2) met zaak-/rolnummer C/09/483091 / HA ZA 15-207 van:

de rechtspersoon naar vreemd recht
JOSEF SCHULTE-UFER KG METALLWARENFABRIK,
te Sundern, Duitsland,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat: mr. N.W. Mulder te Amsterdam,

tegen

TRADING PARK B.V.,
te Zwolle,
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat: mr. I.M.C.A. Reinders Folmer te Amsterdam,

en in de tweede vrijwaringszaak (VW2) met zaak-/rolnummer: C/09/500436 / HA ZA 15-1311 van:

TRADING PARK B.V.,
te Zwolle,
eiseres,
advocaat: mr. I.M.C.A. Reinders Folmer te Amsterdam,

tegen

K
handelend onder de naam **NORTH STOCKS**,
te Foundgum, gemeente Dongeradeel,
gedaagde,
niet verschenen,

en in de derde hoofdzaak (H3) met zaak-/rolnummer: C/09/476656 / HA ZA 14-1250 van:

de rechtspersoon naar vreemd recht
JOSEF SCHULTE-UFER KG METALLWARENFABRIK,
te Sundern, (Duitsland),
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat: mr. N.W. Mulder te Amsterdam,

tegen

GLOBAL SOURCING AND PROCUREMENT B.V.,
te Boskoop,
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat: mr. H.M. Punt te Amsterdam,

en in de derde vrijwaringszaak (VW3) met zaak-/ rolnummer: C/09/487208 / HA ZA 15-495 van:

GLOBAL SOURCING AND PROCUREMENT B.V.,
te Boskoop,
eiseres,
advocaat: mr. H.M. Punt te Amsterdam,

tegen

TRADING PARK B.V.,
te Zwolle,
gedaagde,
advocaat: mr. I.M.C.A. Reinders Folmer te Amsterdam,

en in de vierde hoofdzaak (H4) met zaak-/ rolnummer: C/09/484537 / HA ZA 15-310 van:

de rechtspersoon naar vreemd recht
JOSEF SCHULTE-UFER KG METALLWARENFABRIK,
te Sundern, Duitsland,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat: mr. N.W. Mulder te Amsterdam,

tegen

KEES B.V.,
te Eindhoven,
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat: mr. T. Berendsen te 's-Hertogenbosch,

en in de vierde vrijwaringszaak (VW4) met zaak-/ rolnummer: C/09/491784 / HA ZA 15-767 van:

KEES B.V.,
te Eindhoven,
eiseres,
advocaat: mr. T. Berendsen te 's-Hertogenbosch,

tegen

TRADING PARK B.V.,
te Zwolle,
gedaagde,
advocaat: mr. I.M.C.A. Reinders Folmer te Amsterdam,

en in de vijfde hoofdzaak (H5) met zaak-/rolnummer: C/09/481299 / HA ZA 15-88 van:

de rechtspersoon naar vreemd recht
JOSEF SCHULTE-UFER KG METALLWARENFABRIK,
te Sundern, Duitsland,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat: mr. N.W. Mulder te Amsterdam,

tegen

M B.V.,
te Ruurlo,
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat: mr. P. Hulsegge te Deventer,

en in de vijfde vrijwaringszaak (VW5) met zaak-/rolnummer: C/09/492016 / HA ZA 15-783 van:

M B.V.,
te Ruurlo,
eiseres,
advocaat: mr. P. Hulsegge te Deventer,

tegen

1. **TCC GLOBAL N.V.**,
te Amsterdam,
advocaat: mr. N.W. Mulder te Amsterdam,
2. **TRADING PARK B.V.**,
te Zwolle,
gedaagden,
advocaat: mr. I.M.C.A. Reinders Folmer te Amsterdam,

en in de zesde hoofdzaak (H6) met zaak-/rolnummer: C/09/495070 / HA ZA 15-980 van:

de rechtspersoon naar vreemd recht
JOSEF SCHULTE-UFER KG METALLWARENFABRIK,
te Sundern, Duitsland,
eiseres,
advocaat: mr. N.W. Mulder te Amsterdam,

tegen

A.S. WATSON (HEALTH & BEAUTY CONTINENTAL EUROPE) B.V.,
te Renswoude,
gedaagde,
advocaat: mr. D. Knottenbelt te Rotterdam,

en in de zesde vrijwaringszaak (VW6) met zaak-/ rolnummer: C/09/503346 / HA ZA 16-57 van:

A.S. WATSON (HEALTH & BEAUTY CONTINENTAL EUROPE) B.V.,
te Renswoude,
eiseres,
advocaat: mr. D. Knottenbelt te Rotterdam,

tegen

GLOBAL SOURCING AND PROCUREMENT B.V.,
te Alphen aan den Rijn,
gedaagde,
advocaat: mr. H.M. Punt te Amsterdam,

en in de ondervrijwaringszaak (VW7) met zaak-/ rolnummer: C/09/513713 / HA ZA 16-776 van:

GLOBAL SOURCING AND PROCUREMENT B.V.,
te Alphen aan den Rijn,
eiseres,
advocaat: mr. H.M. Punt te Amsterdam,

tegen

TRADING PARK B.V.,
te Zwolle,
gedaagde,
advocaat: mr. I.M.C.A. Reinders Folmer te Amsterdam.

Hierna worden partijen ook met onderstaande afkortingen aangeduid (met daarachter een overzicht van de positie van partijen in de hoofdzaken (in conventie) en vrijwaringszaken¹):

afkorting	partijnaam	eiseres in	gedaagde in
JSU	Josef Schulte-Ufer KG Metallwarenfabrik	H1, H2, H3, H4, H5, H6	
NS	.K	VW1	H1 en VW2
TP	Trading Park B.V.	VW2	H2, VW3, VW4, VW5, VW7
GSP	Global Sourcing and Procurement B.V.	VW3, VW7	H3, VW6
Kees	Kees B.V.	VW4	H4
CM	M B.V.	VW5	H5
ASW	A.S. Watson (Health & Beauty Continental Europe) B.V.	VW6	H6
TCC	TCC Global N.V.		VW5
RHT	RH-Trading Warenhandel GMBH		VW1

¹ De nummering van vrijwaringszaken VW3 t/m VW5, wijkt af van de in het proces-verbaal van 27 september 2016 gebruikte nummering voor deze zaken: in dat proces-verbaal zijn deze aangeduid als VW1, VW2 en VW3.

De zaken zijn inhoudelijk behandeld door de volgende advocaten:

- Voor JSU door haar advocaat voornoemd, in H6 tezamen met mr. K. Dadi, advocaat te Amsterdam;
- Voor zowel NS (m.u.v. zaak VW2) als TP door mr. E.J.C. van Gelderen en mr. E.C. Menkhorst, beiden advocaat te Utrecht;
- Voor GSP door haar advocaat voornoemd en mr. R. Kaatee, advocaat te Amsterdam;
- Voor Kees door haar advocaat voornoemd;
- Voor CM door haar advocaat voornoemd en mr. C.G.M.J. van der Kreij, advocaat te Doetinchem;
- Voor ASW door mr. C.L. Hermes en mr. R. Chalmers Hoyneck van Papendrecht, beiden advocaat te Breda;
- Voor TCC door mr. K. Dadi, advocaat te Amsterdam.

1. De procedures

1.1. Het verloop van de procedure in **H1** (JSU-NS) blijkt uit:

- de dagvaarding van 10 december 2014;
- de akte overlegging producties van JSU, met producties 1 tot en met 14;
- het vonnis in het incident tot voeging van 27 mei 2015;
- de conclusie van antwoord tevens houdende eis in reconventie van 8 juli 2015, met producties 1 tot en met 11;
- het vonnis in het incident tot vrijwaring van 14 oktober 2015;
- het tussenvonnissen van 6 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de conclusie van antwoord in reconventie, met producties 15 tot en met 21²;
- de akte overlegging aanvullende productie van NS, met productie 12 (een kostenopgave);
- de akte overlegging aanvullende productie II van NS, met productie 13³ (een kostenopgave);
- de brief van JSU, met productie 22 (een kostenopgave);
- het proces-verbaal van comparitie van 27 september 2016 in de gevoegde zaken H1 tot en met H5 en VW3 tot en met VW5⁴.

1.2. Het verloop van de procedure in **VW1** (NS-RHT) blijkt uit:

- de dagvaarding van 8 december 2015, met producties 1 tot en met 8;
- het tegen RHT verleende verstek.

1.3. Het verloop van de procedure in **H2** (JSU-TP) blijkt uit:

- de dagvaarding van 16 januari 2015;
- het anticipatie-exploot van 30 januari 2015;
- de akte overlegging producties van JSU, met producties 1 tot en met 12;
- het vonnis in het incident tot voeging van 27 mei 2015;
- de conclusie van antwoord tevens houdende eis in reconventie, met producties 1 tot en met 12;

² In het proces-verbaal van 27 september 2016 is per abuis opgenomen dat het gaat om de producties 13 tot en met 21.

³ NS heeft deze productie per abuis 14 genummerd.

⁴ Zoals gezegd worden de in dat proces-verbaal als VW1, VW2 en VW3 aangeduide zaken, in dit vonnis aangeduid als VW3, VW4 resp. VW5.

- het vonnis in het incident tot vrijwaring van 14 oktober 2015;
- het tussenvonnissen van 6 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de conclusie van antwoord in reconventie, met producties 13 tot en met 19;
- de akte overlegging productie van JSU, met productie 20 (een kostenopgave);
- de akte overlegging aanvullende productie van TP, met productie 13 (een kostenopgave);
- de akte overlegging aanvullende productie II van TP, met productie 14 (een kostenopgave);
- het proces-verbaal van comparitie van 27 september 2016 in de gevoegde zaken H1 tot en met H5 en VW3 tot en met VW5.

1.4. Het verloop van de procedure in **VW2** (TP-NS) blijkt uit:

- de dagvaarding van 17 november 2015, met producties 1 tot en met 8;
- het tegen NS verleende verstek.

1.5. Het verloop van de procedure in **H3** (JSU-GSP) blijkt uit:

- de dagvaarding van 10 oktober 2014;
- het anticipatie-exploot van 22 oktober 2014;
- de akte overlegging producties van JSU, met producties 1 tot en met 10;
- de incidentele conclusie tot vrijwaring ex artikel 210 Rv;
- de conclusie van antwoord in het incident tot vrijwaring ex artikel 210 Rv;
- de rolbeslissing van 11 maart 2015 waarin vrijwaring is toegestaan;
- de conclusie van antwoord tevens houdende eis in reconventie, met producties 1 tot en met 16;
- het tussenvonnissen van 6 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de conclusie van antwoord in reconventie, met producties 11 tot en met 17;
- de akte overlegging producties van GSP, met producties 17 tot en met 24;
- de akte houdende wijziging (vermeerdering) eis in conventie van JSU;
- de brief van JSU, met productie 18 (een kostenopgave);
- de aanvullende kostenopgave van GSP;
- het proces-verbaal van comparitie van 27 september 2016 in de gevoegde zaken H1 tot en met H5 en VW3 tot en met VW5.

1.6. Het verloop van de procedure in **VW3** (GSP-TP) blijkt uit:

- de dagvaarding van 14 april 2015, met producties 1 tot en met 7 en het daarachter gevoegde, niet als productie genummerde, afschrift van de akte overlegging producties van JSU in de zaak H3 en de bijbehorende dagvaarding in die zaak;
- de conclusie van antwoord, met productie 1 tot en met 12;
- het tussenvonnissen van 6 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de kostenopgave van GSP;
- de akte overlegging aanvullende productie van TP, met productie 13⁵ (een kostenopgave);
- het proces-verbaal van comparitie van 27 september 2016 in de gevoegde zaken H1 tot en met H5 en VW3 tot en met VW5.

⁵ TP heeft deze productie "2" genummerd.

1.7. Het verloop van de procedure in **H4** (JSU- Kees) blijkt uit:

- de dagvaarding van 30 december 2014;
- de akte overlegging producties van JSU, met producties 1 tot en met 13;
- het vonnis in de incidenten tot voeging en vrijwaring van 27 mei 2015;
- de conclusie van antwoord tevens houdende eis in reconventie, met producties 1 tot en met 17;
- het tussenvonnissen van 6 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de conclusie van antwoord in reconventie, met producties 14 tot en met 21;
- de brief van JSU, met productie 22 (een kostenopgave);
- de specificaties proceskosten van Kees van 9 en 26 september 2016;
- het proces-verbaal van comparitie van 27 september 2016 in de gevoegde zaken H1 tot en met H5 en VW3 tot en met VW5.

1.8. Het verloop van de procedure in **VW4** (Kees-TP) blijkt uit:

- de dagvaarding van 26 juni 2015, met producties A tot en met L;
- de conclusie van antwoord, met productie 1;
- het tussenvonnissen van 6 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de akte overlegging aanvullende productie van TP, met productie 2 (een kostenopgave);
- de kostenopgave en een aanvulling daarop van Kees;
- het proces-verbaal van comparitie van 27 september 2016 in de gevoegde zaken H1 tot en met H5 en VW3 tot en met VW5.

1.9. Het verloop van de procedure in **H5** (JSU-CM) blijkt uit:

- de dagvaarding van 5 december 2014;
- de akte overlegging producties van JSU, met producties 1 tot en met 13;
- het vonnis in de incidenten tot voeging en vrijwaring van 27 mei 2015;
- de conclusie van antwoord tevens houdende eis in reconventie, met producties 1 tot en met 8;
- het tussenvonnissen van 6 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de conclusie van antwoord in reconventie, met producties 14 tot en met 20;
- de brief van JSU, met productie 21 (een kostenopgave);
- de kostenopgave en een aanvulling daarop van CM;
- het proces-verbaal van comparitie van 27 september 2016 in de gevoegde zaken H1 tot en met H5 en VW3 tot en met VW5.

1.10. Het verloop van de procedure in **VW5** (CM-TCC en TP) blijkt uit:

- de dagvaardingen van 30 juni 2015;
- de akte overlegging productie van CM, met producties 1 tot en met 5;
- de conclusie van antwoord van TCC, met producties 1 tot en met 6;
- de conclusie van antwoord van TP, met productie 1;
- het tussenvonnissen van 6 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de akte houdende inbreng aanvullende producties van TCC, met producties 7 en 8;
- de akte overlegging productie van TP, met productie 2 (een kostenopgave);
- de (aanvullende) kostenopgave van CM;
- het proces-verbaal van comparitie van 27 september 2016 in de gevoegde zaken H1 tot en met H5 en VW3 tot en met VW5.

1.11. Het verloop van de procedure in **H6 (JSU-ASW)** blijkt uit:

- de dagvaarding van 27 februari 2015;
- de akte overlegging producties van JSU, met producties 1 tot en met 15;
- de incidentele conclusie tot oproeping in vrijwaring;
- de conclusie van antwoord in het incident tot vrijwaring ex artikel 210 Rv;
- de rolbeslissing van 2 december 2015 waarin vrijwaring is toegestaan;
- de conclusie van antwoord, met producties 1 tot en met 9;
- het tussenvonnissen van 20 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de akte overlegging aanvullende producties alsmede nadere bescheiden van JSU, met producties 16 tot en met 20;
- de kostenopgave van ASW (productie 10);
- de akte overlegging producties van ASW, met producties 11 tot en met 27;
- de brief van JSU, met productie 21 (een kostenopgave);
- de akte overlegging producties van ASW, met producties 28 tot en met 33;
- het proces-verbaal van comparitie van 4 oktober 2016 in de zaken H6 en VW6;
- de brieven van 23 november respectievelijk 5 december 2016 van ASW en van 1 december 2016 van JSU waarin partijen opmerkingen hebben gemaakt over het proces-verbaal alsmede over elkaars brieven daarover.

1.12. Het verloop van de procedure in **VW6 (ASW-GSP)** blijkt uit:

- de dagvaarding van 5 januari 2016, met producties 1 tot en met 5;
- het vonnis in het incident tot (onder)vrijwaring van 18 mei 2016;
- de conclusie van antwoord, met producties 1 tot en met 14;
- het tussenvonnissen van 20 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bevolen;
- de akte overlegging producties van GSP, met producties 15 tot en met 22;
- de akte aanvullend productieoverzicht van GSP, met producties 23 tot en met 28;
- de aanvullende kostenopgave van GSP;
- het proces-verbaal van comparitie van 4 oktober 2016 in de zaken H6 en VW6;
- de brief van 23 november 2016 waarin ASW opmerkingen heeft gemaakt over het proces-verbaal.

1.13. Het verloop van de procedure in **VW7 (GSP-TP)** blijkt uit:

- de dagvaarding van 21 juni 2016;
- de akte overlegging producties van GSP, met producties 1 tot en met 4;
- de conclusie van antwoord, met productie 1;
- het tussenvonnissen van 20 juli 2016 waarin een comparitie van partijen is bepaald;
- het B-formulier van GSP, met productie 5 (een kostenopgave);
- het B-formulier van GSP, met productie 5a t/m 5c;
- de akte overlegging aanvullende productie van TP, met productie 2 (een kostenopgave);
- de aanvullende kostenopgave van GSP;
- het proces-verbaal van comparitie van 24 maart 2017.

1.14. De hoofdzaken H1 tot en met H5, waarin JSU optreedt als eiseres, zijn met elkaar gevoegd. In die zaken alsmede in de met die betreffende zaken op de rol gevoegde vrijwaringen (respectievelijk zaken VW1 tot en met VW5) is vonnis nader bepaald op heden. Ook in hoofdzaak H6 - waarin JSU eveneens als eiseres optreedt en die door voeging op de rol samenloopt met de zaken H1 tot en met H5 - is net als in de met H6 rolgevoegde (onder)vrijwaringszaken (de zaken VW6 en VW7) vonnis nader bepaald op heden.

22 mei 2019

2. De feiten

in alle hoofdzaken

2.1. JSU houdt zich bezig met het ontwerpen en ontwikkelen, produceren en verhandelen van verschillende niet-elektronische huishoudelijke producten.

2.2. JSU is houdster van het hieronder weergegeven Uniemark (hierna: het Uniemark). Het Uniemark is op 3 februari 2014 aangevraagd en op 4 juni 2014 onder nummer 012557328 geregistreerd voor de klassen 8, 11 en 21, waaronder keukengerei. De registratie is op 6 juni 2014 gepubliceerd. Voordat JSU dit Uniemark verkreeg, had zij al een zelfde Duits nationaal merk⁶.

Het hiervoor weergegeven teken waarop JSU merkrechten heeft verkregen, zal hierna worden aangeduid als het "SUS-logo".

2.3. JSU en TCC hebben een licentieovereenkomst gesloten op grond waarvan TCC het recht heeft verkregen om bepaalde producten met het SUS-logo te verhandelen.

Namens JSU heeft de directeur, de heer R (hierna: R) hierover schriftelijk verklaard:

"Über einen Lizenznehmer - das unter anderem in Düsseldorf vertretene Unternehmen TCC - vermarkten wir und tragen unser Logo und wiesen auch unser Firmenschlagwort "Schulte-Ufer" auf."

De logistiek directeur van TCC, de heer C (hierna: Ct) heeft in dit verband (op 3 november 2014) schriftelijk verklaard:

"With the Schulte-Ufer KG we concluded years ago a licence agreement, which entitles us to use the brands "Schulte-Ufer" as well as the "SUS-logo" of this company for the products distributed by us. The ordering of the products branded with these brands with a manufacturer is in our hands."

2.4. Op grond van deze overeenkomst heeft TCC eind 2013 een opdracht verstrekt voor het vervaardigen in China van 158.892 houten snijplanken voorzien van het SUS-logo ten behoeve van een loyaliteitsactie van Kaufland Warenhandel GmbH (hierna: Kaufland) in Duitsland. De planken zouden voor € 7,99 per stuk in Kaufland-winkels worden verkocht.

⁶ In H3 en VW3 kan daar volledigheidshalve aan worden toegevoegd dat de registratie van het Duitse merk, gezien de bij de beslagstukken in deze zaken gevoegde uitdraai, dateert van 31 juli 1979.

2.5. Vanuit China is een aantal partijen met snijplanken vervoerd naar het distributiecentrum/ magazijn van Kaufland. Nadat de advocaat van GSP - één van de (latere) verkopers van de snijplanken, zie hierna - Kaufland had gevraagd naar het tijdvak waarin de snijplanken bij Kaufland zijn bezorgd, heeft Kaufland in een e-mail van 20 november 2014 het volgende geantwoord:

“(…) attached you find in the last column the ETA of the cutting boards

Lieferung Zentrallager

Artikelbez.	Liefermenge	EME	Buch dat.
TA.TreueVK Schneidebrett	432	6	19.12.2013
TA.TreueVK Schneidebrett	1.350	6	28.01.2014
TA.TreueVK Schneidebrett	3.060	6	30.01.2014
TA.TreueVK Schneidebrett	3.870	6	31.01.2014
TA.TreueVK Schneidebrett	900	6	03.02.2014
TA.TreueVK Schneidebrett	1800	6	04.02.2014
TA.TreueVK Schneidebrett	3600	6	14.02.2014

2.6. Kaufland heeft begin januari 2014 één of meer van de door haar ontvangen snijplanken laten testen door TÜV Rheinland GmbH (hierna: TÜV Rheinland) te Nürnberg (Duitsland). TÜV Rheinland heeft haar bevindingen neergelegd in een rapport van 28 januari 2014 en geconcludeerd dat de onderzochte artikelen niet voldoen aan de eisen van artikel 3 van Verordening 1935/2004⁷ inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in contact te komen.

2.7. TCC heeft de snijplanken vervolgens laten onderzoeken door (onder meer) Eudico GmbH (hierna: Eudico). Ook Eudico heeft geconcludeerd dat de snijplanken niet aan de vereisten van artikel 3 van Verordening 1935/2004 voldoen. In de testrapporten van Eudico van 11 maart 2014 is hierover opgenomen:

“The analyses detected the transfer of substances of toxicological concern in relevant amounts on the food stimulant. Consequently the product does not meet the requirements of the article 3 (1) a) REGULATION (EC) No. 1935/2004 in conjunction with § 31 LFGB. A health risk has to be assessed with a toxicological valuation.”

2.8. Kaufland heeft de bij haar bezorgde snijplanken aan TCC geretourneerd. De loyaliteitsactie is niet doorgegaan. Uiteindelijk is de hele uit China afkomstige partij snijplanken naar de Nederlandse transportonderneming Vos Logistics gegaan, de vaste logistiek dienstverlener van TCC (hierna: Vos). In overleg met JSU heeft TCC op of omstreeks 8 juni 2014⁸ opdracht gegeven aan Vos om de partij te (doen) vernietigen.

R heeft hierover in zijn schriftelijke verklaring namens JSU gezegd:

“Von unseren Lizenznehmer [TCC, rechtbank] sind wir darauf merksam gemacht worden, dass eine Lieferung dieser Schneidbretter eine Prüfung zur Inverkehrgabe nicht bestanden hat. Wir haben daraufhin zusammen mit

⁷ Verordening (EG) nr. 1935/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 2004 inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in contact te komen en houdende intrekking van de Richtlijnen 80/590/EEG en 89/109/EEG.

⁸ In zaken H1 t/m H5 is ter zitting onweersproken aangevoerd dat deze opdracht op 8 juni 2014 is gegeven. In zaak H6 is (evenals in zaak H3) als productie overgelegd de bevestiging van de opdracht van TCC aan Vos bij e-mail van 12 juni 2014.

22 mei 2019

unserer Lizenznehmer beschlossen, die 158.892 Schneidbretter dieser Lieferung nicht in den Markt einzubringen und zu zerstören. Die Zerstörung dieser Schneidbretter wurde uns seitens der Lizenznehmerin bestätigt (...)"

En in diens verklaring van 3 november 2014 zegt C van TCC hierover:

"Following a quality testing of choppingboards, which have been ordered from us under the licence agreement, we have decided mutually with the licensor, that these 158,892 chopping boards with the lot numbers (...) cannot be cleared for marketing and are to be destroyed.

In line with this decision at the beginning of June 2014 we immediately handed over these chopping boards to a company expressly for the purpose of destruction".

2.9. Via een contact van Vos, de heer P (hierna: P), zijn de snijplanken naar Wihamij Palletindustrie B.V. (hierna: Wihamij) gegaan.

2.10. In september 2014 heeft JSU geconstateerd dat de snijplanken van de in 2.4 vermelde partij door meerdere verkopers in Nederland werden verhandeld (zoals per zaak hieronder nader zal worden gespecificeerd). Een (zwart-wit) afbeelding van het uiterlijk van de verhandelde snijplanken is hieronder weergegeven:

2.11. Vervolgens heeft JSU met een beroep op de door haar gestelde inbreuk op haar merkrechten onder een aantal verkopers conservatoir beslag tot afgifte van de snijplanken en conservatoir verhaalsbeslag doen leggen (zoals hieronder per zaak nader zal worden gespecificeerd).

2.12. Bij e-mail van 25 oktober 2014 heeft de heer van Wihamij - voor zover hier van belang - het volgende geschreven aan één van de door JSU aangesproken verkopers, GSP:

"Dhr J V P rechtbank] benadert Wihamij met het verzoek of ik houten snijplanken kan vernietigen. (het zou om ± 220 ton gaan) en bied de planken gratis aan, de opbrengst van de houtsnippers mag ik houden. (Ik wist toen niet dat de planken van Vos of TCC kwamen) (...)

Tijdens het vernietigen komt er rook / walm uit de shredder, en er ontstaat brand. Er wordt onmiddellijk gestopt, omdat de shredder onbruikbaar is

Vanwege de geur van de planken en de walm die ontstaat tijdens het vermalen neemt Wihamij contact op met Jos die op zijn beurt contact opneemt met Vos, om te informeren of er iets mis is met de samenstelling van het product (...)

Het antwoord dat hij krijgt is "niets aan de hand het zijn gewoon snijplanken met een productiefout. Er zou een stempel van HT behandeling ontbreken.
Wihamij wordt in die dagen telefonisch benaderd door "Kees" met de vraag of de snijplanken nog in opslag zijn bij Wihamij, want hij zou ze willen kopen.
Gezien het feit dat onze shredder onbruikbaar is en een flinke schade heeft opgelopen ben ik hier op ingegaan. We komen overeen dat hij de hele partij overneemt voor 4.000 euro. Kees zou contacten hebben met energiecentrales in Duitsland en zou ze daar als brandstof aanbieden.
De goederen werden vooruit betaald en later gefactureerd aan Compass Industrieservice und Handels GmbH (...)"

2.13. GSP heeft TCC bij dagvaarding van 14 november 2014 aansprakelijk gesteld voor de door haar geleden schade, op de grond dat TCC haar zorgplicht heeft geschonden door onvoldoende toezicht te houden op de vernietiging van de snijplanken die een gevaar voor de volksgezondheid opleverden.

2.14. In een (aanvullend) rapport van 26 november 2014 met als titel *Toxicological evaluation on volatile organic compounds in chopping boards* heeft Eudico onder meer het volgende geconcludeerd:

"Therefore for all pathways (dermal, oral and inhalation) the calculated doses leads to no toxicological concern."

2.15. Bij brief van 2 maart 2015 heeft het Openbaar Ministerie naar aanleiding van een door GSP tegen TCC gedane aangifte - voor zover hier van belang - het volgende meegedeeld aan de advocaat van GSP:

"(...) Uit zijn informatie blijkt dat door NVWA⁹-Toezicht een proces-verbaal wordt opgemaakt inzake deze casus en dat TCC Global N.V. onder een zwaarder controle regiem wordt geplaatst. Ook is gebleken dat alle afgekeurde snijplanken zijn achterhaald en geblokkeerd. Deze worden alsnog vernietigd. Een eventueel verwijt aan TCC global N.V. dat zij, nalatig is geweest, zal in het door NVWA-Toezicht opgemaakt proces-verbaal aan bod kunnen komen. Ook is gebleken dat TCC Global N.V. meewerkt aan een oplossing en dat er geen sprake is geweest van daadwerkelijk gevaar voor de volksgezondheid. Uw aangifte geeft mij alles overziende geen aanleiding een strafrechtelijk onderzoek tegen de door u genoemde rechtspersoon in te stellen."

2.16. Bij vonnis van 29 juli 2015 heeft de rechtbank Amsterdam in de door GSP tegen TCC gestarte procedure (zie 2.13) geoordeeld dat van onrechtmatig handelen van TCC jegens GSP geen sprake is en de vorderingen van GSP afgewezen.¹⁰ Tegen dit vonnis is hoger beroep ingesteld. Bekend is inmiddels dat het Gerechtshof Amsterdam het vonnis bij arrest van 20 december 2016 heeft bekrachtigd.¹¹

Met betrekking tot de onder 2.10 genoemde verhandeling van snijplanken, de betrokken partijen en de door JSU gelegde beslagen, gelden de volgende feiten:

in zaken H1 (JSU-NS) en H2 (JSU-TP):

2.17. NS is een eenmanszaak die actief is in de partijhandel van (uiteenlopende) merkartikelen, zoals kleding en huishoudelijke artikelen.

⁹ Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit

¹⁰ Rechtbank Amsterdam 29 juli 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:4868

¹¹ Gerechtshof Amsterdam 20 december 2016, ECLI:NL:GHAMS:2016:5484

2.18. TP is eveneens actief in de partijhandel van (uiteenlopende) merkproducten en werkt al geruime tijd met NS samen.

2.19. NS heeft van RHT, waarmee zij vaker zaken doet, in totaal 147.420 snijplanken gekocht voor € 1,13 per stuk, waarvoor RHT NS op 4 juli 2014 respectievelijk 28 juli 2014 (credit)facturen heeft gestuurd. NS heeft de gehele partij aan haar handelspartner TP doorverkocht voor dezelfde prijs als waarvoor NS ze heeft ingekocht, exclusief BTW.

2.20. TP heeft de snijplanken die zij heeft afgenomen van NS doorverkocht aan GSP, Kees, CM en een Engelse onderneming (Clearco).

in zaak H1 voorts:

2.21. JSU heeft op 26 september 2014 conservatoir beslag tot afgifte doen leggen onder NS. Dit beslag heeft doel getroffen met betrekking tot één snijplank, die door NS vrijwillig is afgegeven aan de deurwaarder. Op dezelfde dag heeft JSU ten laste van NS conservatoir verhaalsbeslag doen leggen onder ABN AMRO en ING. Deze beslagen hebben geen doel getroffen.

in zaak H2 voorts:

2.22. Op 19 september 2014 heeft JSU ten laste van TP conservatoir beslag tot afgifte doen leggen onder TP. Dit beslag heeft doel getroffen met betrekking tot één snijplank, die door TP vrijwillig is afgegeven aan de deurwaarder. Op dezelfde dag heeft JSU ten laste van TP conservatoir verhaalsbeslag doen leggen onder ABN AMRO en ING. Het beslag onder ABN AMRO heeft geen doel getroffen; het beslag onder ING heeft doel getroffen voor € 1.010,49. Ter zake van de beslagen hebben ABN AMRO € 105,- en ING € 100,- bij TP in rekening gebracht.

in zaak H3 (JSU-GSP):

2.23. GSP drijft een onderneming in niet-gespecialiseerde handelsbemiddeling.

2.24. GSP heeft op basis van drie *purchase orders* van respectievelijk 15, 25 en 29 juli 2014 in totaal 33.324 snijplanken van TP gekocht voor een totale koopsom van € 77.741,85 inclusief BTW.

2.25. GSP heeft de snijplanken vervolgens doorverkocht aan ASW (12.500 snijplanken voor € 41.594,75 inclusief BTW), en aan drie andere ondernemingen (in partijen van resp. 2.004, 1.002 en 17.820 stuks).

2.26. Op 26 september 2014 heeft JSU ten laste van GSP conservatoir beslag tot afgifte gelegd en conservatoir verhaalsbeslag onder de ABN AMRO Bank en de ING Bank. Het afgiftebeslag heeft geen doel getroffen.

in zaak H4 (JSU-Kees):

2.27. Kees is een groothandel/handelshuis.

2.28. In juli 2014 heeft Kees 5.004 snijplanken gekocht van TP voor een bedrag van € 11.008,80 exclusief BTW.

2.29. In augustus 2014 heeft Kees de partij van 5.004 snijplanken doorverkocht en geleverd aan Big Bazar B.V. (hierna: Big Bazar) voor een bedrag van € 13.260,60 exclusief BTW.

2.30. Op 9 september 2014 heeft JSU een ex parte beschikking aan Big Bazar laten betekenen op grond waarvan laatstgenoemde werd bevolen iedere inbreuk op merkrechten van JSU te staken. Big Bazar heeft vervolgens een minnelijke regeling getroffen met JSU, waarvan onderdeel uitmaakt de vernietiging van de nog bij Big Bazar aanwezige snijplanken (3.692 stuks). Big Bazar heeft vervolgens bij Kees aanspraak gemaakt op de kosten van de minnelijke regeling, die volgens opgave van Big Bazar € 42.047,23 bedragen. Kees heeft dit bedrag aan Big Bazar ten titel van schadevergoeding betaald.

2.31. Op 16 september 2014 heeft JSU ten laste van Kees conservatoir beslag tot afgifte en conservatoir verhaalsbeslag gelegd.

2.32. Het afgiftebeslag heeft geen doel getroffen. Het verhaalsbeslag onder Rabobank heeft doel getroffen voor een bedrag van € 16.047,16. Voor dit beslag heeft Rabobank € 96,80 bij Kees in rekening gebracht.

in zaak H5 (JSU-CM):

2.33. CM is een handelsonderneming die diverse artikelen, waaronder relatiegeschenken, decoratiemateriaal en keukengerei, verhandelt.

2.34. CM heeft van TP, met wie zij vaker zaken doet, in totaal 36.873¹² snijplanken gekocht voor een - in drie facturen van 14, 28 en 31 juli 2014 in rekening gebracht - totaalbedrag van € 67.766,70 exclusief BTW. CM heeft de snijplanken doorverkocht aan diverse ondernemingen.

2.35. Op 25 september 2014 heeft JSU ten laste van CM conservatoir afgiftebeslag doen leggen op 15.120 snijplanken.

in zaak H6 (JSU-ASW):

2.36. ASW maakt deel uit van de A.S. Watson Group en houdt verschillende winkels in drogisterij-artikelen (Kruidvat-winkels).

2.37. ASW heeft op 17 juli 2014 bij GSP een order geplaatst voor de levering van 12.500 snijplanken. Deze snijplanken zijn kort nadien aan ASW geleverd.

2.38. ASW heeft de snijplanken gedurende enkele dagen in haar winkels ter verkoop aangeboden. Op 11 september 2014 is de verkoop van de snijplanken door ASW gestaakt naar aanleiding van een e-mail van 10 september 2014 van (de Finance Director van) TCC, die heeft meegedeeld dat 1) ASW geen rechten heeft op gebruik van het merk van JSU en 2) dat de snijplanken een gevaar voor de volksgezondheid opleveren.

¹² In de dagvaarding onder punt 11 is kennelijk per abuis een aantal van 35.873 genoemd.

2.39. ASW heeft contact opgenomen met de NVWA om vast te stellen of zij (nadere) acties - zoals een recall - diende te ondernemen om eventuele veiligheidsrisico's te beperken. Zij heeft van de NVWA geen instructies ontvangen. Kort na de mededeling van het OM van 2 maart 2015 dat geen sprake is geweest van daadwerkelijk gevaar voor de volksgezondheid (zie 2.15), heeft de NVWA een overeenkomstige mededeling aan ASW gedaan.

2.40. Op 19 september 2014 heeft JSU conservatoir beslag tot afgifte doen leggen in filialen van ASW in Haaksbergen, Groenlo en Heteren waar respectievelijk negen, zes en nul snijplanken zijn aangetroffen.

in de vrijwaringszaken

in zaak VW3 (GSP-TP)

2.41. De feiten genoemd in 2.1 tot en met 2.13, 2.16 en 2.23 tot en met 2.26 zijn ook feiten in VW3. Verder wordt verwezen naar de hieronder genoemde feiten in VW7.¹³

in zaak VW4 (Kees-TP)

2.42. De feiten genoemd in 2.1 tot en met 2.13¹⁴, 2.16 en 2.27 tot en met 2.31 zijn ook feiten in VW4.

in zaak VW5 (CM-TCC en TP)

2.43. De feiten genoemd in 2.1 tot en met 2.16 en 2.33 tot en met 2.35 zijn ook feiten in VW5, met dien verstande dat de stukken genoemd in 2.14 en 2.15 alleen overgelegd zijn in de procedure tussen CM en TCC en dus formeel geen onderdeel zijn van de zaak tussen CM en TP. Verder is de in 2.12 weergegeven verklaring van Wihamij niet als productie in de procedure tussen CM en TCC ingebracht, zodat die verklaring geen deel uitmaakt van de zaak tussen deze partijen.¹⁵

in zaak VW6 (ASW-GSP)

2.44. De feiten in 2.1 tot en met 2.13¹⁶, 2.16 en 2.36, 2.37 en 2.40 zijn feiten in VW6.

2.45. ASW hanteert algemene inkoopvoorwaarden waarin - onder meer - is opgenomen:

"Intellectuele Eigendom

6. (i) Leverancier verklaart en garandeert jegens ASW dat (de verkoop, levering of gebruik van) de te leveren Goederen, inclusief etikettering en verpakking, geen inbreuk zullen maken op enig octrooirecht, auteursrecht, handels- of dienstmerk, geregistreerd model of andere rechten die gelijk te stellen zijn met die intellectuele eigendomsrechten.

¹³ De onder VW7 genoemde facturen en e-mails tussen V en K in VW3 zijn, hoewel dat gezien nummer 6 van de dagvaarding in VW3 kennelijk wel de bedoeling was, niet als productie 3-5 overgelegd. Nu deze stukken wel zijn overgelegd in VW7, welke procedure speelt tussen exact dezelfde partijen over exact hetzelfde feitencomplex, worden deze ook in VW3 tot de tussen partijen vaststaande feiten gerekend.

¹⁴ Met uitzonderingen van de - partijen wel bekende - citaten uit de verklaringen van R en C.

¹⁵ TP en TCC zijn vanwege hun betrokkenheid c.q bekendheid bij de hoofdzaken overigens wel met de betreffende stukken bekend.

¹⁶ Met uitzondering van de - partijen bekende - citaten uit de verklaringen van R en C.

- (ii) Leverancier verklaart en garandeert voorts dat de te leveren Goederen origineel zijn en door de rechthebbende van het handelsmerk of met diens toestemming op de markt in de European [sic] Economische Ruimte zijn geplaatst.
- (iii) Leverancier is aansprakelijk voor en stelt ASW volledig en onverwijld schadeloos tegen, alle kosten, schaden, verliezen en vorderingen (met inbegrip van, maar niet beperkt tot de inkoopprijs van de Goederen, kosten van vernietiging van de Goederen en kosten van rechtsbijstand) die ASW maakt of lijdt als gevolg van (vermeende) inbreuk op dergelijke rechten of niet-nakoming van de garanties in deze Voorwaarde 6.

Verhaalsmogelijkheden

7. (i) Indien de Goederen niet voldoen aan de vereisten in Voorwaarde 3, 5 of 6, of indien zij in enig ander opzicht niet in overeenstemming zijn met het Contract, dan is ASW gerechtigd:
- a) (...)
 - c) schadevergoeding (inclusief gedeelde marge) te vorderen ter compensatie van door ASW geleden schade als gevolg van een dergelijk gebrek of dergelijke niet-overeenstemming."

in zaak VW7 (GSP-TP)

2.46. De feiten genoemd in 2.1 tot en met 2.13, 2.16 en 2.23 tot en met 2.26 zijn ook feiten in VW7.¹⁷

2.47. In het handelsregister van de Kamer van Koophandel staat dat GSP is opgericht op 3 februari 2014, dat zij haar statutaire zetel heeft in Alphen aan den Rijn en een vestiging / bezoekadres in Boskoop. O. V is algemeen directeur van GSP, H.R. V (hierna: Vr is gevolmachtigde.

2.48. Tot 20 mei 2014 stond in het handelsregister van de Kamer van Koophandel de buitenlandse vennootschap 'Global Sourcing Procurement Ltd' ingeschreven, met een statutaire vestiging in Kent en een vestiging / bezoekadres in Boskoop. O. V was ook van deze onderneming algemeen directeur en V was gevolmachtigde.

2.49. Op 11 juli 2014 heeft V aan de heer K van TP een e-mail gestuurd, waarin onder meer staat:

"Ik heb een paar klanten buiten NL die zijn geïnteresseerd maar ze willen eerst ff een sample zien. (...)"

Onder de naam van V is "Global Sourcing and Procurement B.V." opgenomen, en daaronder de volgende tekst:

"(...) All transactions are subject to our terms and condition for, by accepting our orders / PO you agree with our term and conditions unconditionally."

In een vervolgerbericht van diezelfde dag heeft V aan K geschreven:

"Ik stuur je in het weekend de po [purchase order, Rb] voor de eerste duizend stuks."

¹⁷ De verklaringen van R en C waarvan passages in de feiten zijn opgenomen, zijn niet overgelegd in VW7, maar worden niettemin tot de feiten in deze zaak gerekend, nu deze wel als producties zijn overgelegd in zaak VW3, welke procedure speelt tussen exact dezelfde partijen over exact hetzelfde feitencomplex. Om dezelfde reden gebruikt de rechtbank feiten die voortvloeien uit het proces-verbaal van 27 september 2016 en dus gelden in zaak VW3, ook in deze zaak. Ten slotte is bij de feiten in VW7 in aanmerking genomen de mededeling in de dagvaarding tot vrijwaring dat aan TP als gedaagde in vrijwaring afschrift is gelaten van de aan GSP op verzoek van ASW betekende dagvaarding en overgelegde producties (derhalve stukken uit zaak VW6).

22 mei 2019

2.50. V heeft op 15 juli 2014 om 8:22 uur aan K gemaild:

"Bijgevoegd de po voor de snijplanken, ik heb beide po's samengevoegd (...)

- (...)
- het gaat om twee shipments een van 1000 en de andere voor 12500, (...)"

In de betreffende purchase order van 15 juli 2014 met PO nr 218822 is als afzender "*Global Sourcing and Procurement Limited*" (hierna: GSP Ltd) met een adres in Alphen aan den Rijn opgenomen. De purchase order ziet op 13.500 snijplanken voor een totaalbedrag van € 35.120,25 inclusief BTW. Onderaan de purchase order staat onder meer:

"This PO is subject to our terms and conditions for suppliers, by accepting this order you agree with our term and conditions (...)

General terms and conditions of Global Sourcing and procurement

Definitions.

In these conditions the "Purchaser" shall mean Global Sourcing Procurement Ltd issuing a "Purchase Order" and the "Supplier" shall mean the company or person to whom the "purchase order" is issued. (...)

Warranty and indemnity.

(...)

(...) The Supplier shall indemnify the Purchaser in full against all liability, loss, damages, costs and expenses (including legal expenses and consequential or economic loss) suffered by or incurred by the Purchaser as a result of or in connection with: (...) Any claim that the goods or services infringe, or their importation, use, performance or resale, infringes the patent copyright, data base right, design right, trade mark or other intellectual property right of any other person."

2.51. K heeft op 15 juli 2014 per e-mail aan V - onder meer - geantwoord:

"Hier de factuur + pakbon en logistieke gegevens voor de 1^e bestelling (...)"

In de bijbehorende factuur van TP voor 13.500 planken is onder "*Factuuradres*" GSP Ltd opgenomen met een adres in Boskoop. In de factuur wordt verwezen naar PO nr 218822.

2.52. De tweede en derde purchase order van respectievelijk 25 en 29 juli 2014 zien op respectievelijk 2004 en 17.820 snijplanken voor respectievelijk € 4.308,60 en € 38.313,- inclusief BTW. Beide purchase orders hebben als afzender GSP Ltd en onderaan de purchase orders zijn algemene voorwaarden afgedrukt met de in 2.50 weergegeven tekst. Naar aanleiding van deze tweede en derde purchase order heeft K op 28 juli 2014 respectievelijk 30 juli 2014 aan V (onder meer) gemaild:

"Hierbij de factuur + pakbon voor je order en graag even betaling bevestigen".

In de betreffende facturen is onder "*Factuuradres*" GSP Ltd opgenomen en wordt verwezen naar de nummers van de tweede en derde purchase order.

22 mei 2019

3. Het geschil in de hoofdzaken

in conventie

3.1. Na vermeerdering van eis in H3 en vermindering van eis in H4, vordert JSU in de hoofdzaken **H1 tot en met H6** - samengevat - dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad

- A. de betreffende gedaagde zal bevelen iedere inbreuk in de EU op het Uniemerkt van JSU te staken en gestaakt te houden;
 - B. de betreffende gedaagde zal veroordelen om aan de advocaat van JSU een door een accountant geverifieerde opgave te doen van de door haar met de verhandeling van de inbreukmakende snijplanken behaalde nettowinst;
 - C. de betreffende gedaagde zal veroordelen om de onder B bedoelde nettowinst af te dragen aan JSU;
 - D. de betreffende gedaagde (behoudens Kees¹⁸ en ASW, gedaagde in respectievelijk H4 en H6) zal bevelen door middel van de in dagvaarding vermelde brief over te gaan tot een *recall* van de snijplanken bij al haar afnemers;
 - E. de betreffende gedaagde zal gebieden de snijplanken ter vernietiging - op kosten van de betreffende gedaagde - af te geven aan JSU;
 - F. zal verklaren voor recht dat de betreffende gedaagde aansprakelijk is voor alle schade die het gevolg is van diens inbreuk op het Uniemerkt, te begroten op € 5,- per inbreukmakende snijplank die de betreffende gedaagde heeft verhandeld, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de dag van dagvaarding;
- A, D en E op straffe van een dwangsom en met veroordeling van de betreffende gedaagde in de proceskosten als bedoeld in artikel 1019h Rv¹⁹.

3.2. Aan deze vorderingen legt JSU steeds het volgende ten grondslag.

3.2.1. Door zonder toestemming van JSU snijplanken voorzien van haar merk te verhandelen, heeft de betreffende gedaagde inbreuk gemaakt op de merkrechten van JSU als bedoeld in artikel 9 lid 1 GMVo²⁰ (thans artikel 9 lid 2 UMVo²¹). Het betreft snijplanken van inferieure kwaliteit uit een afgekeurde, te vernietigen partij, die via "de achterdeur" op de markt zijn gekomen en door gedaagde zijn verhandeld voor aanzienlijk lagere prijzen ("afbraakprijzen") dan snijplanken die door of met toestemming van JSU onder haar merk in de Europese Unie in de handel zijn gebracht.

3.2.2. Gelet op deze inbreuk heeft JSU recht op en belang bij oplegging van het gevorderde inbreukverbod in de gehele Europese Unie. Op grond van artikel 129 in verbinding met 130 UMVo en de artikelen 2.20 en 2.21 BVIE²² heeft JSU tevens recht op en belang bij vergoeding van de schade die JSU heeft geleden ten gevolge van de verhandeling van de inbreukmakende snijplanken, te begroten op het redelijk te achten forfaitaire bedrag van € 5,- per inbreukmakende snijplank die door de betreffende gedaagde

¹⁸ Proces-verbaal 27 september 2016, pag. 14, 4^e bullit.

¹⁹ Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

²⁰ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (Gemeenschapsmerkenverordening)

²¹ Verordening (EU) nr. 2017/1001 van het Europees parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerkt, zoals geldend vanaf 1 oktober 2017. In dit vonnis zal verder naar de artikelen uit deze verordening worden verwezen.

²² Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen)

22 mei 2019

is verhandeld. Hoewel de lage prijs van de snijplanken daartoe aanleiding gaf, heeft de gedaagde geen enkel onderzoek verricht naar de herkomst van de snijplanken. Gedaagde heeft daarom niet voldaan aan de op hem rustende vergewisplicht, zodat de gedaagde op grond van artikel 2.21 lid 4 BVIE ook gehouden is de door hem met verhandeling van de inbreukmakende snijplanken genoten nettowinst af te dragen aan JSU.

3.3. Gedaagden in de hoofdzaken voeren deels gezamenlijk en deels ieder voor zich verweer. De verweren houden - samengevoegd en zakelijk weergegeven - het volgende in. JSU komt geen beroep op haar Uniemerkt toe. De snijplanken zijn namelijk al vóór de registratiedatum van dat merk (4 juni 2014) in de EER²³ in het verkeer gebracht door verkoop van de Chinese fabrikant aan TCC en door verkoop en levering van de planken aan Kaufland. JSU beschikte toen nog niet over een Uniemerkt met betrekking tot het SUS-Logo en aan haar merkrechten komt geen terugwerkende kracht toe. Als JSU zich wel op haar merkrechten kan beroepen is sprake van uitputting, omdat de snijplanken met toestemming van JSU in het verkeer zijn gebracht vanwege verkoop en/of levering door de Chinese fabrikant aan TCC en/of door TCC aan Kaufland, en/of overdracht van de planken aan Vos en/of Wihamij. Verder hebben gedaagden de snijplanken niet te kwader trouw verhandeld. Het is daarentegen aan JSU - die heeft nagelaten toe te zien op deugdelijke vernietiging - toe te rekenen dat de snijplanken in het verkeer zijn gekomen. Er is daarom geen plaats voor winstafdracht. Daarnaast is de door JSU gevorderde schade niet reëel en moet schade, zo daarvan sprake zou zijn, geheel voor haar rekening blijven. Een voldoende belang bij de (overige) vorderingen ontbreekt.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

in reconventie

3.5. In zaak **H1** vordert NS - samengevat - dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad

- A. voor recht zal verklaren dat het door JSU ten laste van NS gelegde beslag is opgeheven;
- B. JSU zal veroordelen om alle formaliteiten te vervullen die nodig zijn voor de opheffing van de beslagen;
- C. JSU zal veroordelen tot betaling van een dwangsom voor overtreding van het onder B genoemde bevel;
- D. JSU zal veroordelen aan NS het volledige bedrag van overige schade en kosten te betalen, waaronder begrepen het bedrag aan schade en kosten waarvoor NS door haar afnemer wordt aangesproken, nader op te maken bij staat;
- E. JSU zal veroordelen in de proceskosten.

3.5.1. NS heeft aan haar vorderingen, met verwijzing naar het aangevoerde in conventie, het volgende ten grondslag gelegd.

3.5.1.1. JSU komt geen beroep op de gestelde merkrechten toe. NS heeft daarop dus geen inbreuk gemaakt en zij is ook niet gehouden tot betaling van enige financiële compensatie. Voor de conservatoire beslagen bestaat daarom geen grond. In de gegeven omstandigheden heeft JSU onrechtmatig gehandeld door op grond van haar merkrechten rechtsmaatregelen te treffen. Ten gevolge daarvan heeft de afnemer van NS (TP) grote schade geleden die zij

²³ Europese Economische Ruimte

door middel van een vrijwaringsprocedure op NS wil verhalen. JSU is gehouden deze schade aan NS te vergoeden.

3.6. In zaak **H2** vordert TP - samengevat - dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad

- A. voor recht zal verklaren dat de door JSU ten laste van TP gelegde beslagen zijn opgeheven;
- B. JSU zal veroordelen om alle formaliteiten te vervullen die nodig zijn voor de opheffing van de beslagen;
- C. JSU zal veroordelen tot betaling van een dwangsom voor overtreding van het onder B genoemde bevel;
- D. JSU zal veroordelen om € 205,- aan TP te betalen ter zake van de door ING en ABN AMRO in rekening gebrachte kosten;
- E. JSU zal veroordelen om het volledige bedrag van overige schade en kosten te betalen, waaronder begrepen het bedrag aan schade en kosten waarvoor TP door haar afnemers wordt aangesproken, nader op te maken bij staat;
- F. JSU zal veroordelen in de proceskosten.

3.6.1. TP heeft aan haar vorderingen, met verwijzing naar het aangevoerde in conventie, het volgende ten grondslag gelegd.

3.6.1.1. JSU komt geen beroep op de gestelde merkrechten toe. TP heeft daarop dus geen inbreuk gemaakt en zij is ook niet gehouden tot betaling van enige financiële compensatie. Voor de conservatoire beslagen bestaat daarom geen grond. Deze dienen te worden opgeheven en JSU moet de voor de beslagen door ABN AMRO en ING in rekening gebrachte kosten aan TP vergoeden. In de gegeven omstandigheden heeft JSU onrechtmatig gehandeld door op grond van haar merkrechten rechtsmaatregelen te treffen. Ten gevolge van het onrechtmatige handelen van JSU hebben de afnemers van TP (GSP, Kees en CM) grote schade geleden die zij door middel van een vrijwaringsprocedure op TP trachten te verhalen. JSU is gehouden deze schade aan TP te vergoeden.

3.7. In zaak **H3** vordert GSP - samengevat - dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad

- A. alle door JSU gelegde conservatoire beslagen zal (doen) opheffen;
- B. JSU zal gebiedten om bij een eventueel nieuw verzoek tot beslag ten laste van GSP de voorzieningenrechter in te lichten over de opheffing van de eerdere beslagen, zulks op straffe van een dwangsom;
- C. JSU zal veroordelen om aan GSP alle door haar als gevolg van de gelegde beslagen geleden schade en gemaakte kosten te vergoeden, waaronder begrepen het bedrag aan schade en kosten waarvoor GPS door haar afnemers mocht worden aangesproken, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;
- D. voorwaardelijk, onder de voorwaarde dat JSU niet reeds in conventie in die kosten wordt veroordeeld, JSU zal veroordelen in de proceskosten van GSP ex artikel 1019h Rv in conventie en in reconventie te vermeerderen met wettelijke rente;
- E. JSU zal veroordelen in de nakosten.

3.7.1. GSP heeft aan haar vorderingen, met verwijzing naar het aangevoerde in conventie, het volgende ten grondslag gelegd.

22 mei 2019

3.7.1.1. Omdat JSU geen aanspraak kan maken op merkenrechtelijke bescherming en op enige financiële vergoeding, dienen het beslag tot afgifte en de verhaalsbeslagen te worden opgeheven. JSU heeft zich zeer agressief opgesteld en steeds verzwegen dat de snijplanken een gevaar voor de volksgezondheid opleverden. Indien JSU niet ten onrechte met een beroep op haar merkenrecht rechtsmaatregelen had getroffen, dan zouden de nadelige gevolgen voor GSP niet of in mindere mate hebben bestaan. De gedragingen van JSU zijn onrechtmatig en zij is gehouden tot vergoeding aan GSP van het volledige bedrag dat GSP aan kosten en/of schade aan haar afnemers dient te betalen.

3.8. In zaak **H4** vordert Kees - samengevat - dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad

- A. het door JSU ten laste van Kees gelegde conservatoire beslag onder de Rabobank zal opheffen;
- B. JSU zal veroordelen tot betaling van € 98,65, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf 9 juli 2015;
- C. JSU zal veroordelen tot betaling van € 36.419,94, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf 9 juli 2015;
- D. JSU zal veroordelen tot betaling aan Kees van de kosten die verband houden met VW4, te vermeerderen met wettelijke rente;
- E. JSU zal veroordelen in de (na)kosten ex artikel 1019h Rv, te vermeerderen met wettelijke rente.

3.8.1. Kees heeft aan haar vorderingen, met verwijzing naar het aangevoerde in conventie, het volgende ten grondslag gelegd.

3.8.1.1. JSU kan haar merkrechten niet met succes tegen Kees invoeren. In de gegeven omstandigheden heeft JSU onrechtmatig gehandeld door op grond van haar merkrechten rechtsmaatregelen te treffen. Het door JSU ten laste van Kees gelegde conservatoire verhaalsbeslag dient te worden opgeheven en daarnaast is JSU gehouden tot vergoeding van de door Kees geleden schade. Die schade bestaat in ieder geval uit de voor het beslag door de bank in rekening gebrachte kosten (inclusief rente tot 9 juli 2015). Verder heeft Kees zich genoodzaakt gezien om ter voorkoming van verdere schade haar afnemer, Big Bazar, door betaling van € 42.047,23 schadeloos te stellen. De door Kees in dit kader geleden schade bedraagt na aftrek van BTW en vermeerderd met rente tot 9 juli 2015 € 36.419,94. Ook dat bedrag moet JSU aan Kees vergoeden. Nu Kees zich voorts genoodzaakt heeft gezien TP in vrijwaring op te roepen maakt zij ook aanspraak op de daarmee gemoeide kosten.

3.9. In zaak **H5** vordert CM - samengevat - dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad

- A. zal bepalen dat het door JSU ten laste van CM gelegde conservatoire beslag is opgeheven;
- B. JSU zal veroordelen om alle formaliteiten te vervullen die nodig zijn voor de opheffing van het beslag;
- C. JSU zal veroordelen tot betaling van een dwangsom voor overtreding van het onder B genoemde bevel;
- D. JSU zal veroordelen om aan CM het volledige bedrag van overige schade en kosten te betalen, waaronder begrepen het bedrag aan schade en kosten waarvoor CM door haar afnemers wordt aangesproken, nader op te maken bij staat;
- E. JSU zal veroordelen in de proceskosten.

22 mei 2019

3.9.1. CM heeft aan haar vorderingen, met verwijzing naar het aangevoerde in conventie, het volgende ten grondslag gelegd.

3.9.1.1. JSU komt geen beroep op de gestelde merkrechten toe. CM heeft daarop dus geen inbreuk gemaakt en zij is ook niet gehouden tot betaling van enige financiële compensatie. Het door JSU ten laste van CM gelegde beslag tot afgifte dient daarom te worden opgeheven. Daarnaast heeft JSU onrechtmatig gehandeld door in de gegeven omstandigheden op grond van haar Uniemark tegen verschillende partijen rechtsmaatregelen te treffen. JSU is daarom gehouden alle dientengevolge door CM geleden schade en kosten aan haar te vergoeden.

3.10. JSU voert in alle zaken in reconventie verweer.

3.11. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

22 mei 2019

4. De beoordeling in de hoofdzaken

in conventie en in reconventie

Bevoegdheid

4.1. Ambtshalve stelt de rechtbank vast dat zij bevoegd is kennis te nemen van de vorderingen in de hoofdzaken in conventie. Nu JSU haar vorderingen heeft gegrond op inbreuk op haar Uniemerken en de gedaagden in conventie allen woonplaats hebben in Nederland, volgt deze bevoegdheid steeds uit artikel 123 lid 1 in verbinding met artikel 124 onder a en 125 lid 1 UMVo in verbinding met artikel 3 van de Uitvoeringswet EG-verordening inzake het Gemeenschapsmerk. Overigens hebben gedaagden de bevoegdheid van de rechtbank ook niet bestreden.

4.2. Op grond van artikel 8 lid 3 Brussel I bis-Vo²⁴ bestaat tevens bevoegdheid met betrekking tot de vorderingen in reconventie. Die bevoegdheid staat evenmin ter discussie.

in conventie

Merkinbreuk?

4.3. Gedaagden in conventie (verder: gedaagden) voeren primair als verweer dat het merkenrecht in deze kwestie toepassing mist omdat de snijplanken vanwege de (verkoop en) leveringen van de planken door TCC aan Kaufland in de periode van 19 december 2013 tot en met 2 februari 2014 (zie de tabel in 2.5) al in de EER in het verkeer zijn gebracht - en daarmee vrij verhandelbaar waren - vóórdát er een Uniemerken was. Kees (gedaagde in H4) voert tevens aan dat de planken ook door verkoop en levering van de Chinese fabrikant aan TCC al vóór registratie van het Uniemerken binnen de EER in het verkeer zijn gebracht. Daarbij dient 'in het verkeer brengen' in de visie van gedaagden niet te worden uitgelegd in merkenrechtelijke zin, nu JSU ten tijde van bedoelde handelingen immers nog geen merk had. Het uit handen geven van de feitelijke beschikking over de betreffende producten is in dit verband volgens gedaagden voldoende. JSU, die ter zitting heeft gewezen op het feit dat zij reeds een Duits merk had, meent daarentegen dat gedaagden moeten aantonen dat sprake is van merkenrechtelijke uitputting. Vanwege de uniformerende werking van het merkenrecht, geldt daarvoor naar Duits recht hetzelfde criterium als in artikel 15 lid 1 UMVo (voorheen artikel 13 GMVo), aldus JSU: het gaat er om of sprake is van 'in de handel brengen' zoals in dat artikel bedoeld. JSU bestrijdt dat hiervan (op enig moment) sprake is geweest. De rechtbank overweegt hierover als volgt.

4.4. Voorop wordt gesteld dat het merkenrecht (conform de UMVo) gebaseerd is op een registerstelsel. Dat betekent dat degene die een Uniemerken geregistreerd krijgt, vanaf de datum van inschrijving als merkhouder een uitsluitend recht geniet (artikel 9 lid 1 UMVo). Vanaf dat moment, althans vanaf de datum van publicatie²⁵, kan de merkhouder dat uitsluitend recht inroepen jegens iedere derde die zonder zijn toestemming de in artikel 9 lid 2 UMVo opgenomen voorbehouden handelingen verricht. Tussen partijen staat vast dat gedaagden in de periode tussen juli en september 2014 snijplanken hebben verkocht, en/of

²⁴ Verordening (EU) 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

²⁵ Zie artikel 11 lid 1 UMVo.

22 mei 2019

daartoe in voorraad hebben gehad, die voorzien waren van het aan het merk identieke SUS-logo. Dat is na de registratie- en publicatiedatum van het Uniemerk van JSU. Daarmee vallen de handelingen van gedaagden binnen het bereik van de UMVo en zijn deze handelingen, nu niet in geschil is dat JSU gedaagden voor die handelingen geen toestemming heeft gegeven, in beginsel te beschouwen als een inbreuk op de Uniemerkrechten van JSU, in de zin van artikel 9 lid 2 sub a UMVo.

4.5. Vervolgens is aan de orde of wat gedaagden aanvoeren een uitzondering vormt op het recht van JSU om zich als merkhouder tegen de verhandeling van de van haar merk voorziene waar te verzetten. Op gedaagden rust ter zake die uitzondering in beginsel de stelplicht en bewijslast.

4.6. Artikel 15 lid 1 UMVo bepaalt dat de merkhouder het gebruik van het merk niet kan verbieden voor waren die door hem of met zijn toestemming in de EER in de handel zijn gebracht. Wanneer de verhandeling van de waren gebeurt door een persoon die in economische zin verbonden is met de merkhouder, zoals het geval is bij een licentiehouders, volgt die toestemming in beginsel uit die economische verbondenheid.²⁶ Zoals het Europese Hof van Justitie in het arrest Peak Holding (hierna: Peak Holding-arrest) heeft overwogen, is van 'in de handel brengen' in de zin van voornoemd artikellid²⁷ sprake wanneer door de merkhouder (of degene die in economische zin met de merkhouder is verbonden) handelingen zijn verricht die derden het recht geven om over de van het merk voorziene waren te beschikken en die de merkhouder in staat stellen de economische waarde van het merk te realiseren.²⁸ Dat is (onder meer) het geval als de merkhouder de van zijn merk voorziene waren in de EER verkoopt, maar (nog) niet als de merkhouder de waren (ter verkoop) in de EER invoert of enkel te koop aanbiedt.²⁹

4.7. Het standpunt van gedaagden dat aan het 'in de handel brengen' als merkenrechtelijk criterium geen betekenis toekomt, omdat er ten tijde van de gestelde levering aan TCC en Kaufland geen merkrecht was, volgt de rechtbank niet. JSU had destijds ten aanzien van het op de snijplanken aangebrachte SUS-logo wel een Duits merkrecht. De voor Kaufland bedoelde snijplanken vormden in Duitsland derhalve (aan TCC gelicentieerde) merkproducten. Bij de vraag of deze producten op de Europese markt zijn gekomen (in de zin dat ze daardoor vrij verhandelbaar waren), moet daarom naar het oordeel van de rechtbank worden aangesloten bij het in artikel 15 lid 1 UMVo neergelegde criterium, nu het geharmoniseerd recht betreft en er geen reden is om aan te nemen dat het uitputtingscriterium naar Duits recht anders is.

4.8. Het door Kees in zaak H4 ingenomen standpunt dat de snijplanken door verkoop en levering van de Chinese fabrikant aan TCC in de EER in de handel zijn gebracht, wordt reeds verworpen omdat TCC als licentiehouders in dit geval niet te beschouwen is als een (van de merkhouder onafhankelijke) 'derde' in de zin van het Peak Holding-arrest.

4.9. Het door gedaagden aangevoerde standpunt dat de aan Kaufland geleverde snijplanken in de EER in de handel zijn gebracht, wordt eveneens verworpen. Dat Kaufland

²⁶ HvJ EG 20 november 2001, C-414/99, C-415/99 en C-416/99, ECLI:EU:C:2001:617 (Davidoff), r.o. 45 en 46, HvJ EG 15 oktober 2009, C-324/08, ECLI:EU:C:2009:633 (Makro/Diesel), r.o. 24

²⁷ dat correspondeert met artikel 7 lid 1 van Richtlijn 89/104 EEG betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (Merkenrichtlijn), thans artikel 15 lid 1 van Richtlijn (EU) 2015/2436.

²⁸ HvJ EG 30 november 2004, C-16/03, ECLI:EU:C:2004:759 (Peak Holding), r.o. 40 t/m 42.

²⁹ Peak Holding-arrest, r.o. 44

22 mei 2019

door de bezorging en opslag van de planken in haar distributiecentrum feitelijk beschikking heeft gehad over die planken en ook één of meer snijplanken heeft laten testen, is onvoldoende om ervan uit te gaan dat aan het hiervoor bedoelde criterium is voldaan. Voor zover gedaagden betogen dat op grond van die feitelijke situatie moet worden aangenomen dat TCC de snijplanken ten tijde van de bezorging en opslag al aan Kaufland had verkocht, worden zij daarin niet gevolgd. JSU heeft immers gesteld dat de koop (nu juist) geen doorgang heeft gevonden. Voor het oordeel dat Kaufland van TCC het recht heeft verkregen om over de planken te beschikken, bestaat daarom onvoldoende grond. Nu de geplande loyaliteitsactie niet is doorgegaan, de planken ongebruikt aan TCC zijn geretourneerd en JSU onweersproken heeft aangevoerd dat door Kaufland nooit enige betaling voor de planken is gedaan, is er voorts met JSU vanuit te gaan dat zij de economische waarde van haar merk niet heeft kunnen realiseren. Gedaagden hebben ook niet gesteld dat dit wel het geval zou zijn. Dat de economische waarde van het merk door de merkhouders geen aspect zou zijn van het onderdeel van het criterium 'in de handel brengen' zoals gedaagden (lijken te) betogen³⁰, verwerpt de rechtbank met verwijzing naar het Peak Holding-arrest. Voor zover gedaagden in dit verband betogen dat merkhouders in de praktijk ook wel gratis afstand doen van hun goederen, zien zij over het hoofd dat economische waarde eveneens kan worden gerealiseerd door verwezenlijking van reclame- en marketingdoeleinden in welk kader producten gratis aangeboden kunnen worden.³¹ Dat alles is in de onderhavige situatie echter niet aan de orde, althans niet aangevoerd.

4.10. Daarbij komt nog dat niet alle 158.892 in China gefabriceerde snijplanken bij Kaufland zijn bezorgd. Zoals gedaagden zelf ook onderkennen, kan uit het van Kaufland verkregen overzicht (zie de tabel in 2.5) niet worden afgeleid dat daar meer dan 90.072 planken afgeleverd zijn. Met JSU wordt daarom aangenomen dat een groot deel van de in China geproduceerde partij snijplanken niet (meer) naar Kaufland is gegaan, maar rechtstreeks naar Vos. Voor dat deel van de snijplanken kan daarom evenmin worden aangenomen dat deze voorafgaand aan JSU's Uniemerkregistratie al in de EER in de handel zijn gebracht. Ervan uitgaande dat Vos de planken slechts onder zich hield als logistiek dienstverlener van TCC, terwijl TCC als licentiehouder indirect verbonden is met JSU, kan Vos immers niet worden aangemerkt als derde in de zin van het Peak Holding-arrest. Zelfs als dat anders zou zijn, dan bestaat geen grond om aan te nemen dat Vos of een (andere) derde van TCC voor 4 juni 2014 het recht heeft gekregen om over dit deel van de snijplanken te beschikken en dat JSU in staat is gesteld de economische waarde van het merk te realiseren. Gedaagden hebben daarover ook niets aangevoerd.

4.11. Uit de voorgaande beoordeling volgt dat het primaire verweer dat JSU geen beroep op haar Uniemerk toekomt omdat alle door gedaagden verhandelde snijplanken al voor de merkregistratie in het verkeer zijn gebracht, niet opgaat. Uit die beoordeling volgt tevens dat het subsidiaire verweer dat de merkrechten van JSU door verkoop en/of levering van de Chinese fabrikant aan TCC, dan wel door TCC aan Kaufland zijn uitgeput, evenmin opgaat.

4.12. Ten slotte verwerpt de rechtbank het betoog van NS, TP, GSP, Kees en CM (zaken H1 tot en met H5) dat het merkrecht op de snijplanken is uitgeput door de overdracht van alle snijplanken aan Vos - de rechtbank begrijpt: in het kader van de opdracht tot

³⁰ Proces-verbaal 27 september 2016, pag. 13, alinea boven "mr. Berendsen". Zie ook conclusie van antwoord in zaak H6, punt 51 tot en met 54.

³¹ Vergelijk rechtbank Den Haag 29 januari 2009, ECLI:NL:RBSGR:2009:BI9995 (Davidoff / Doddema) r.o. 4.13

22 mei 2019

vernietiging daarvan - alsook door de daarop volgende overdracht van de planken aan Wihamij. De enkele overdracht van de snijplanken is, anders dan genoemde gedaagden lijken te betogen, daartoe niet genoeg. De overdracht geschiedde slechts met het oog op vernietiging. Daarmee is geen sprake van 'in de handel brengen' in merkenrechtelijke zin met toestemming van de merkhouders. De wil en daarmee de toestemming van de merkhouders is er in dit geval op gericht geweest de snijplanken van de markt te houden, zodat de merkhouders door deze transacties de economische waarde van het merk (juist) niet heeft kunnen realiseren. In het licht van deze omstandigheden valt niet in te zien dat het recht van de merkhouders om de eerste verhandeling van producten voorzien van zijn merk in de EER te controleren, verloren is gegaan.

4.13. In zaak H6 heeft ASW nog betoogd dat van merkinbreuk geen sprake is, omdat zij met de verhandeling van de snijplanken geen afbreuk heeft gedaan aan de functies van het Uniemark. De meest wezenlijke merkfunctie is de herkomstgarantiefunctie. Aangezien niet ter discussie staat dat de snijplanken die ASW heeft ingekocht en in haar filialen ter verkoop heeft aangeboden, door JSU (althans TCC) zijn vervaardigd, kan er over de herkomst van de snijplanken bij het publiek geen verwarring ontstaan. Evenmin wordt afbreuk gedaan aan de kwaliteitsgarantiefunctie, alleen al omdat de veronderstelling dat de snijplanken niet aan de productveiligheidseisen voldeden achteraf onjuist bleek te zijn, aldus ASW.

4.14. Zoals JSU terecht heeft opgemerkt, faalt dit betoog van ASW omdat iedere handeling van een derde die de merkhouders belet gebruik te maken van zijn recht de eerste verhandeling van zijn producten voorzien van het desbetreffende merk in de EER te controleren, naar haar aard afbreuk doet aan voornoemde functie van het merk.³²

Tussenconclusie

4.15. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat gedaagden snijplanken hebben verhandeld, waarvan niet gezegd kan worden dat deze voor het eerst door of met toestemming van JSU in de EER in de handel zijn gebracht. Er is geen sprake van een andere uitzondering die belet dat JSU zich op haar Uniemark beroept. Daarom hebben gedaagden door verhandeling van snijplanken inbreuk gemaakt op de merkrechten van JSU in de zin van artikel 9 lid 2 sub a UMVo.

Vorderingen

4.16. Gelet op de hiervoor vastgestelde inbreuken, komt de rechtbank toe aan de beoordeling van het door JSU gevorderde verbod met nevenvorderingen en de gevorderde schade en winstafdracht. De vorderingen worden hierna, voor zover mogelijk voor gedaagden gezamenlijk en waar nodig per zaak gesplitst, besproken.

³² HvJ EU 16 juli 2015, C-379/14, ECLI:EU:C:2015:497 (Top Logistics/Bacardi), r.o. 48

22 mei 2019

Verbod

4.16.1. Als is vastgesteld dat een gedaagde inbreuk heeft gemaakt op een Uniemerk, moet een verbod moet worden toegewezen, tenzij er speciale redenen zijn om daarvan af te zien (artikel 130 UMVo). Deze uitzondering moet restrictief worden uitgelegd.³³

4.16.2. Het betoog van gedaagden dat JSU geen belang (meer) heeft bij een verbod, faalt. Gedaagden hebben de merkinbreuk betwist en zich op het standpunt gesteld dat zij de vrijheid hadden de planken te verhandelen. Nu zij geen onthoudingsverklaring hebben willen ondertekenen, houdt JSU, gegeven haar bestaande merkrechten en de daarop gemaakte inbreuk, belang bij een verbod. Daaraan doet niet af dat gedaagden de inbreuk niet bewust zouden hebben gepleegd en dat geen sprake is van namaakgoederen of parallelhandel.

4.16.3. Het verweer van gedaagden dat er geen risico op verhandeling van de snijplanken meer zou bestaan omdat hen een bestuurlijke boete van de NVWA boven het hoofd hangt, volgt de rechtbank niet, reeds omdat niet is gebleken dat de NVWA (nog) tegen de verhandeling van de planken optreedt. Inmiddels is immers duidelijk dat de snijplanken geen gevaar voor de volksgezondheid opleveren en dat de NVWA maatregelen als een recall niet nodig heeft gevonden. Dat gedaagden geen snijplanken meer onder zich hebben (met uitzondering van de bij enkele gedaagden onder beslag liggende planken), vormt ook geen reden om van het verbod af te zien. Niet alle verhandelde snijplanken zijn getraceerd en niet is uitgesloten dat gedaagden opnieuw van het merk voorziene snijplanken onder zich krijgen. Daarbij geldt dat de omstandigheid dat het risico op herhaling van de inbreuk niet duidelijk aanwezig of beperkt is, geen speciale reden vormt om het verbod niet op te leggen.³⁴ Het gevorderde inbreukverbod (zie in 3.1 onder A) zal daarom ten aanzien van alle gedaagden in de hoofdzaken worden toegewezen als na te melden. De rechtbank zal tevens de gevorderde dwangsom - gematigd en gemaximeerd - toewijzen.

Afdracht nettowinst en opgave

4.16.4. Nu sprake is van inbreuk op grond van artikel 9 lid 2 aanhef en onder a UMVo, kan JSU op grond van (artikel 130 UMVo en) artikel 2:21 lid 4 BVIE aanspraak maken op winstafdracht. Die vordering moet in dit geval echter worden afgewezen, omdat naar het oordeel van de rechtbank geen sprake is van de daarvoor bij gedaagden vereiste kwade trouw. Op dit punt overweegt de rechtbank als volgt.

4.16.5. Van gebruik te kwader trouw als bedoeld in artikel 2:21 lid 4 BVIE is slechts sprake in geval van moedwillig of opzettelijk gepleegde inbreuk. Van moedwillig gepleegde inbreuk is sprake indien degene wiens handelen achteraf inbreukmakend wordt geoordeeld, zich ten tijde van zijn handelen bewust is geweest van het inbreukmakend karakter ervan. Daarbij geldt dat ieder die beroeps- of bedrijfsmatig in het economisch verkeer gebruik maakt van een teken, geacht wordt bekend te zijn met de inhoud van het merkenregister. Van bewustheid in vorenbedoelde zin is geen sprake indien degene wiens handelen achteraf inbreukmakend wordt geoordeeld, het verwijt van inbreuk heeft bestreden met een verweer

³³ Vgl. HvJ EG 14 december 2006, C-316/05, ECLI:EU:C:2006:789 (Nokia Corp / J. Wärdell)

³⁴ Zie het hiervoor genoemde arrest Nokia Corp / J. Wärdell

22 mei 2019

dat in redelijkheid niet als bij voorbaat kansloos kan worden aangemerkt.³⁵

4.16.6. Naar het oordeel van de rechtbank leidt de op basis van het merkenregister te veronderstellen bekendheid met de inschrijving van JSU's Uniemerck, in dit geval niet ertoe aan te nemen dat gedaagden zich ten tijde van hun handelen bewust zijn geweest van het inbreukmakend karakter daarvan. Hier is sprake is van de atypische situatie dat het Uniemerck pas is geregistreerd nadat dit teken op een partij snijplanken was aangebracht die bestemd was voor een al vóór de Uniemerckregistratie uit te voeren loyaliteitsactie in Duitsland en waarvan gedaagden in de veronderstelling verkeerden dat deze partij in Duitsland al in het verkeer was gebracht. In deze situatie kan het (gemotiveerde) verweer van gedaagden dat het Uniemerckrecht niet van toepassing is en dat zij meenden de snijplanken vrij te mogen verhandelen, niet als bij voorbaat kansloos worden geoordeeld. Dat wordt niet anders enkel omdat uit de beoordeling van de rechtbank volgt dat de veronderstelling dat de snijplanken al in het verkeer waren gebracht, achteraf bezien niet juist was, te minder nu voor die beoordeling het Duitse merk van JSU relevant is geacht en JSU zelf pas voor het eerst ter zitting in de onderhavige procedures op het bestaan daarvan heeft gewezen.

4.16.7. Het betoog van JSU dat gedaagden, met name gezien de lage inkooprijds die zij voor de snijplanken hebben betaald (meer) onderzoek naar de herkomst van de planken hadden moeten doen, leidt niet tot een ander oordeel. Het gaat in dit geval niet om namaakproducten, maar om producten die van de merkhouders dan wel haar licentienemer TCC afkomstig zijn. In zaken H1 tot en met H5 geldt daarbij als onweersproken dat TCC handelt op stocklot- en tradefairs en restanten van loyaliteitsacties met merkproducten tegen (zeer) lage prijzen verkoopt. Eveneens is onweersproken dat NS en TP (die van alle gedaagden de eerste (ver)kopers van de snijplanken zijn geweest) dergelijke van TCC afkomstige (rest)partijen, vaker via een tussenpersoon kopen en dat zij in dit geval van RHT hadden begrepen dat het een overgebleven - want te laat geleverde - partij snijplanken van een Duitse loyaliteitsactie betrof. Wat gedaagden aanvoeren, komt er dus op neer dat de aan- en verkoop van een van TCC afkomstige partij merkproducten als de onderhavige met de daarbij gehanteerde prijzen beslist niet ongebruikelijk was en dat er voor hen geen aanleiding bestond te verwachten dat zij in dit geval met de aan- of verkoop van de snijplanken inbreuk zouden maken. In meer algemene zin is dat ook door ASW aangevoerd in zaak H6. Dat er voor gedaagden, toen zij de planken verhandelden, duidelijke aanwijzingen waren dat de snijplanken niet met toestemming van JSU op de markt waren, maar daar vanwege kwaliteitsproblemen juist vanaf moesten worden gehouden, is door JSU niet gesteld. Volgens NS en TP is hen als enige restrictie (op de facturen) meegegeven dat de planken niet in Duitsland mochten worden verkocht, hetgeen - naar niet betwist is - bij dergelijke partijhandel niet ongewoon is. Ten slotte hebben gedaagden, voor het geval de veronderstelling dat de snijplanken zich met toestemming van JSU/TCC op de markt bevinden niet juist zou zijn, hun leveranciers in vrijwaring opgeroepen. Onder deze omstandigheden kan niet worden gezegd dat gedaagden zich ten tijde van hun handelen bewust zijn geweest van het inbreukmakend karakter ervan.

4.16.8. De vordering genoemd in 3.1 onder C zal jegens alle gedaagden worden afgewezen. Dat brengt mee dat de daaraan verbonden opgave ten behoeve van berekening

³⁵ BGH 11 februari 2008, ECLI:NL:XX:2008:BC6935 NJ 2008, 535 (Ondeo / Michel), r.o. 14 tot en met 16. Zie ook Hoge Raad 30 januari 2009, ECLI:NL:HR:2009:BG4906 (Ondeo / Michel)

22 mei 2019

van de winst (de nevenvordering genoemd in 3.1 onder B) eveneens jegens alle gedaagden zal worden afgewezen.

Recall

4.16.9. De gedaagden jegens wie JSU een recall vordert - NS, TP, GSP en CM - hebben aangevoerd dat de handhaving door de NVWA die recall belet. Uit niets blijkt echter dat van die handhaving (nog) sprake is (zie hiervoor onder 4.16.3). Overigens valt ook niet in te zien dat de NVWA bezwaar zal maken tegen een recall die gericht is op een afgifte ter vernietiging van de snijplanken. Het aangevoerde staat daarom aan toewijzing van de vordering niet in de weg.

in zaak H1

4.16.10. Wat betreft zaak H1 staat vast dat de enige afnemer van NS, TP, geen snijplanken (meer) onder zich heeft, nu TP de enige bij het beslag aangetroffen snijplank aan de deurwaarder heeft afgestaan. Omdat het uit praktisch oogpunt zinvol is dat TP de snijplanken die zij door middel van een recall eventueel onder zich krijgt, rechtstreeks aan JSU doet toekomen, zal aan NS geen recall worden opgelegd. De vordering genoemd in 3.1 onder D ligt daarmee in zaak H1 voor afwijzing gereed.

in zaken H2, H3 en H5

4.16.11. De gevorderde recall jegens TP, GSP en CM zal worden toegewezen als na te melden, met inachtneming van het volgende.

4.16.12. In zaak H2 geldt dat TP de recall niet hoeft te doen bij haar afnemer Kees, omdat duidelijk is dat Kees geen planken meer heeft en die van haar enige afnemer, Big Bazar, ook niet meer (terug) zal krijgen. Evenmin hoeft zij die recall te doen bij haar afnemers GSP en CM, nu GSP en CM zelf tot afgifte van de onder hen aanwezige snijplanken zullen worden veroordeeld (zie hierna) en het uit praktisch oogpunt zinvol is dat zij die snijplanken rechtstreeks aan JSU doen toekomen.

4.16.13. In zaak H3 geldt hetzelfde: GSP hoeft de recall niet tot ASW te richten, nu ASW zelf tot afgifte van de zich onder haar bevindende snijplanken zal worden veroordeeld.

4.16.14. In haar petitie heeft JSU opgenomen dat TP, GSP en CM brieven dienen te sturen aan alle afnemers aan wie de desbetreffende gedaagden inbreukmakende snijplanken te koop hebben aangeboden. Een recall ziet echter op het terughalen van geleverde producten. Het enkele te koop aanbieden zonder dat dit heeft geresulteerd in een koopovereenkomst en levering, vormt derhalve geen aanleiding voor het sturen van een 'recallbrief'. In zoverre zal de vordering genoemd in 3.1 onder D worden afgewezen. Voor het overige zal de vordering worden toegewezen als na te melden, waarbij volledigheidshalve zal worden bepaald dat de brief alleen aan professionele afnemers (niet-consumenten) hoeft te worden gestuurd.

4.16.15. De gevorderde dwangsom zal - gematigd en gemaximeerd - worden toegewezen.

22 mei 2019

Afgifte

in zaken H1 en H4

4.16.16. Omdat tussen JSU en NS respectievelijk Kees vaststaat dat NS en Kees geen snijplanken (meer) onder zich hebben en zij die evenmin uit een recall onder zich krijgen, is afgifte niet aan de orde. De nevenvordering genoemd in 3.1 onder D zal daarom jegens NS en Kees worden afgewezen wegens gebrek aan belang.

in zaken H2, H3, H5 en H6

4.16.17. Gelet op de inbreuk is de vordering tot afgifte ter vernietiging zoals genoemd in 3.1 onder E op grond van artikel 2.22 lid 1 BVIE toewijsbaar jegens TP, GSP, CM en ASW. Voor wat betreft TP, GSP en CM gaat het dan om afgifte van eventuele snijplanken die zij na een recall geretourneerd krijgen. Onder GSP en CM bevinden zich echter ook nog in beslag genomen snijplanken. Uit het inbreukoordeel volgt dat JSU ook recht heeft op afgifte daarvan. De rechtbank leest de afgiftevordering in deze zaken daarom zo, dat daaronder wordt begrepen de gehele voorraad snijplanken die zich na de recall onder GSP en CM bevindt. ASW heeft aangevoerd dat zij zelf al snijplanken door een externe partij heeft doen vernietigen. Aangezien bij de beslaglegging onder haar evenwel nog een aantal snijplanken is aangetroffen, is de vordering tot afgifte ter vernietiging ook jegens haar toewijsbaar.

4.16.18. Gedaagden hebben er in de onderhavige procedures op gewezen dat als JSU (al dan niet via TCC) meteen een gecertificeerd vernietigingsbedrijf had ingeschakeld, dan wel beter op de vernietiging van de snijplanken had toegezien, de verhandeling van de snijplanken had kunnen worden voorkomen. Hoewel dit de verantwoordelijkheid van gedaagden voor de inbreuk niet wegneemt, is het een feit dat JSU en TCC sinds juni 2014 voornemens waren de snijplanken te (doen) vernietigen en dat eventuele daaraan verbonden kosten ook door JSU dan wel haar licentienemer zouden zijn gedragen als die vernietiging deugdelijk was uitgevoerd. Daarin ziet de rechtbank een bijzondere reden om (eventuele) vernietigingskosten niet voor rekening van gedaagden te brengen, mede in aanmerking genomen dat zij de inbreuk niet te kwader trouw hebben gepleegd. De vordering zal voor dit deel worden afgewezen.

4.16.19. Om executieproblemen te voorkomen, zal de rechtbank de door JSU in de hoofdzaken H2, H3 en H5 gevorderde termijn voor afgifte van "binnen 5 (vijf) dagen nadat de onder D. hiervoor bedoelde snijplanken aan (...) zijn geretourneerd" verlengen naar 14 dagen. De door JSU gevorderde dwangsom zal - gematigd en gemaximeerd - worden toegewezen.

Schadevergoeding

Toerekenbaarheid merkinbreuk

in zaken H1, H2, H4 en H5

4.16.20. Nu vaststaat dat gedaagden inbreuk op de merkrechten van JSU hebben gemaakt, zijn zij in beginsel aansprakelijk voor de daardoor door JSU geleden schade. In zaken H1, H2, H4 en H5 staat dat als zodanig niet ter discussie.

22 mei 2019

in zaak H3

4.16.21. In zaak H3 heeft GSP aangevoerd dat zij voor (eventuele) door de inbreuk geleden schade niet aansprakelijk is, omdat de inbreuk haar niet kan worden toegerekend. GSP beroept zich daartoe - zo begrijpt de rechtbank - op de omstandigheid dat het uiterlijk van de snijplanken (professionele verpakking, geen zichtbare afwijkingen), noch de prijs, haar reden gaven om te vermoeden dat deze niet met toestemming van JSU in de handel waren gebracht. Dit verweer faalt. Voornoemde omstandigheid speelt weliswaar een rol bij het oordeel dat GSP niet te kwader trouw heeft gehandeld, maar laat onverlet dat toestemming van JSU ontbrak en dat GSP de planken voorzien van het Uniemark op eigen risico heeft (door)verhandeld. De onjuistheid van de veronderstelling dat zij geen merkinbreuk pleegde, komt dan ook voor rekening van GSP.

in zaak H6

4.16.22. Het in zaak H6 door ASW gevoerde verweer dat de inbreuk haar niet kan worden toegerekend, faalt evenzeer. Voor zover ASW daartoe betoogt dat de snijplanken door TCC in de handel zijn gebracht, stuit dat af op wat hiervoor over de inbreuk is overwogen. ASW heeft verder nog aangevoerd dat zij nooit eerder is geconfronteerd met inbreukmakende producten van haar (vaste) leverancier GSP en dat GSP ter zake ook een garantie heeft afgegeven. Hiervoor geldt, gelijk hiervoor onder 4.16.21 is overwogen, dat dat niet wegneemt dat de van JSU benodigde toestemming ontbrak en dat ASW, ook waar zij op GSP vertrouwde, op eigen risico handelde. De onjuistheid van de veronderstelling dat zij geen merkinbreuk pleegde, komt dus voor rekening van ASW.

Schade

in zaken H1 tot en met H5

4.16.23. JSU vordert in de zaken H1 tot en met H5 steeds een forfaitaire schadevergoeding van € 5,- per snijplank die de betreffende gedaagde heeft verhandeld. Gedaagden hebben terecht aangevoerd dat in de dagvaarding enige onderbouwing voor de vermeende schade en het daaraan gekoppelde forfaitaire bedrag ontbreekt. Daarop heeft JSU ter zitting van 27 september 2016 verklaard dat het bedrag van € 5,- per verhandelde plank (per gedaagde) is gebaseerd op de gewoonlijk door haar voor snijplanken gehanteerde consumentenverkoopprijs, de schade bestaand uit gederfde winst, geleden verlies en reputatieschade. Desgevraagd heeft zij ter toelichting gesteld dat consumenten door de inferieure kwaliteit van de door hen verkregen snijplanken mogelijk nooit meer een snijplank van JSU kopen en dat JSU winst zou hebben gemaakt als zij de betreffende consumenten andere snijplanken had kunnen verkopen. Gedaagden hebben niet bestreden dat (mogelijk) van deze door JSU bedoelde schade (gederfde winst en reputatieschade) sprake is. Niet in geschil is immers ook dat een deel van de door gedaagden verhandelde snijplanken bij consumenten terecht is gekomen, en dat - hoewel de uit de snijplanken vrijkomende stoffen (uiteindelijk) niet schadelijk voor de gezondheid bleken - de planken niet aan de daaraan op grond van Verordening 1935/2004 te stellen eisen voldeden.

4.16.24. Dat betekent echter niet dat de omvang van de (mogelijke) schade nu al kan worden vastgesteld, laat staan op de door JSU gewenste hoogte. De rechtbank merkt in dat verband het volgende op.

4.16.25. Het ligt voor de hand bij begroting van de gestelde schade rekening te houden met het aantal snijplanken dat door de verhandeling van de betreffende gedaagde bij consumenten terecht is gekomen, nu JSU haar schade aan die omstandigheid relateert. In zaken H1, H2, H3 en H5 is echter niet duidelijk hoeveel snijplanken dat (bij benadering) zijn. Zoals JSU zelf immers heeft aangegeven, is zij erin geslaagd een groot deel van de snijplanken uit de handel te halen, terwijl door enkele gedaagden bovendien nog een recall (zie hiervoor) moet worden ingezet en snijplanken onder beslag moeten worden afgegeven. Daarnaast is er rekening mee te houden dat, zoals JSU weet, een aantal snijplanken door één of meer afnemers van gedaagden is vernietigd. Vast staat in ieder geval dat niet alle door gedaagden in H1, H2, H3 en H5 verhandelde snijplanken naar consumenten zijn gegaan. Dat geldt ook voor de door Kees verhandelde snijplanken (zaak H4), omdat haar afnemer (Big Bazar) het merendeel daarvan vernietigd heeft.

4.16.26. Wat betreft de (omvang) van mogelijke winstderving door JSU is niet inzichtelijk gemaakt in hoeverre en op welke wijze zij ten tijde van de inbreuk door gedaagden, met snijplanken actief was op de hier relevante consumentenmarkt(en) of dat sindsdien is. Er is niet zonder meer vanuit te gaan dat JSU zelf snijplanken aan consumenten verkoopt, zoals zij bij het door haar genoemde forfaitaire schadebedrag tot uitgangspunt lijkt te hebben genomen. JSU heeft dat enkel onderbouwd met overlegging van een print van haar webshop (in zaken H1 tot en met H5 steeds productie EP06). Dit betreft een Duitstalige website met domeinnaamextensie “.de”. Daarop wordt een snijplank getoond met een verkoopprijs van € 49,95 en de tekst “Nicht auf Lager”. Daaruit volgt niet dat JSU in andere Europese landen, waaronder Nederland, daadwerkelijk snijplanken aan consumenten aanbood of heeft verkocht (of dat nu doet), laat staan voor de genoemde prijs. Gedaagden hebben dat ook gemotiveerd betwist. Voor zover de winstderving zou zien op misgelopen licentievergoedingen, ontbreekt ieder inzicht ter zake.

4.16.27. Gelet op het voorgaande alsook op de omstandigheid dat, bij gebreke van inzicht in de door JSU gestelde schade, een debat over (de omvang van) die schade nog niet goed mogelijk is geweest, zal de rechtbank de vordering van JSU tot schadevergoeding niet toewijzen zoals zij heeft verzocht. De rechtbank zal in plaats daarvan in de zaken H1 tot en met H5 een veroordeling tot schadevergoeding op te maken bij staat uitspreken, nu daarvoor voldoende is dat de mogelijkheid dat (enige) schade is of zal worden geleden aannemelijk is. De gevorderde verklaring voor recht zal niet worden toegewezen, omdat de rechtbank niet inziet welk belang JSU daarbij heeft naast de veroordeling tot schadevergoeding op te maken bij staat. De vordering genoemd in 3.1 onder F zal in de zaken H1 tot en met H5 daarom worden toegewezen als na te melden.

Omvang schadevergoedingsplicht - eigen schuld

4.16.28. Voor het geval in de schadestaatprocedure(s) schade als gevolg van de verkoop van snijplanken aan consumenten wordt vastgesteld, is aan de orde of die schade geheel, althans gedeeltelijk, voor rekening van JSU moet blijven. Daarbij is de vraag of de schade mede het gevolg is van een omstandigheid die aan haar kan worden toegerekend. Gedaagden stellen daartoe dat JSU en TCC samen tot vernietiging van de snijplanken hebben besloten maar hebben nagelaten deugdelijke maatregelen te treffen voor de daadwerkelijke vernietiging: er is niet voor gekozen een gespecialiseerd vernietigingsbedrijf in te schakelen, terwijl er evenmin toezicht is uitgeoefend op de vernietiging door Wihamij of contractuele afspraken met haar zijn gemaakt. Als JSU en TCC wel deugdelijke maatregelen voor de vernietiging hadden getroffen, althans op de deugdelijke vernietiging

22 mei 2019

hadden toegezien, waren de snijplanken niet (verder) verhandeld. Namens gedaagden is er daarbij ter zitting op gewezen dat aan Vos - aan wie de instructie tot vernietiging in eerste instantie is gegeven - niet is meegedeeld dat de snijplanken mogelijk een gevaar voor de volksgezondheid vormden, maar enkel dat deze 'damaged' waren en dat Vos voor een officieel vernietigingsbedrijf zou hebben gekozen als zij een en ander wel geweten had.

4.16.29. De door gedaagden bedoelde officiële vernietigingsbedrijven, vernietigen producten tegen betaling en verstrekken na afloop een vernietigingsrapport. Niet in geschil is dat indien een dergelijk bedrijf was ingeschakeld, de vernietiging van de snijplanken verzekerd zou zijn. De (mogelijke) schade van JSU zou dan dus niet zijn ingetreden. JSU heeft echter niet voor de inschakeling van een dergelijk bedrijf gekozen. Zij heeft de vernietiging aan TCC overgelaten, die de vernietiging, inclusief de keuze voor een vernietiger, heeft uitbesteed aan Vos. Dat stond JSU en TCC op zichzelf vrij. Het standpunt van JSU dat in dat kader voldoende was dat Vos de opdracht tot vernietiging heeft aangenomen en van TCC niet meer actie was te verlangen, volgt de rechtbank echter niet. Zij overweegt daartoe als volgt.

4.16.30. De beoogde vernietiging zag op een zeer grote hoeveelheid originele, professioneel verpakte en aanvankelijk voor de (consumenten)markt bestemde merkproducten, waaraan op het oog niets mankeerde, maar die niet aan de voor consumentengebruik gestelde eisen voldeden en mogelijk een gevaar voor de volksgezondheid opleverden. JSU heeft weliswaar aangevoerd dat er geen gevaar voor de volksgezondheid is geconstateerd, maar daarover hadden zij en TCC ten tijde van de beslissing tot vernietiging, gezien het Eudico-rapport (zie 2.7), geen zekerheid, nu daarvoor nader toxicologisch onderzoek was geïndiceerd. Van JSU, als redelijk handelend merkhouder en van TCC als haar licentienemer, mocht in de gegeven omstandigheden worden verwacht dat zij zich redelijke inspanningen getroostte(n) om zeker te stellen dat de van het merk voorziene producten daadwerkelijk zouden worden vernietigd en het risico dat deze bij consumenten terecht zouden komen minimaal zou zijn. Van JSU en TCC was in dat kader meer te vergen dan dat zij de vernietiging zonder enige nadere instructie of waarborg uit handen gaven. Dat is wel wat is gebeurd. Aan Vos is bij de opdracht tot vernietiging niet méér meegedeeld dan dat de goederen 'damaged' waren. In het bijzonder is aan haar niet meegedeeld dat de snijplanken met een voor consumentengebruik relevant kwaliteitsgebrek waren behept, laat staan dat dit kwaliteitsgebrek een mogelijk gevaar voor de volksgezondheid meebracht. Onweersproken is dat Vos, als haar dit was meegedeeld, naar een officieel vernietigingsbedrijf zou zijn gegaan. Maar ook als dat anders zou zijn, ligt voor de hand dat Vos indien zij van het kwaliteitsgebrek op de hoogte was gesteld, maatregelen zou hebben getroffen, waardoor voor de bij de vernietiging ingeschakelde derden duidelijk zou zijn dat de snijplanken onder geen beding bij consumenten/eindgebruikers terecht mochten komen, althans waardoor de vernietiging door die derden beter gewaarborgd was.

4.16.31. Door Vos niet van relevante informatie te voorzien, terwijl dit zeer eenvoudig was geweest, hebben JSU en TCC nagelaten redelijkerwijs van hen te vergen maatregelen te treffen om het risico dat de snijplanken bij consumenten terecht zouden komen te minimaliseren. Dat dat risico zich heeft verwezenlijkt is daarom te beschouwen als mede het gevolg van een omstandigheid die aan JSU kan worden toegerekend. Dat JSU en TCC er niet op bedacht hoefden zijn dat Wihamij de vernietiging niet deugdelijk zou uitvoeren en (een deel) van de planken zou verkopen, zoals JSU met verwijzing naar het vonnis van de rechtbank Amsterdam (zie 2.16) kennelijk heeft bedoeld te stellen, maakt het voorgaande niet anders.

22 mei 2019

4.16.32. Voor zover JSU nog heeft willen betogen dat nalatig handelen van TCC haar niet kan worden toegerekend, faalt dat betoog. Vast staat dat JSU en TCC in overleg tot vernietiging hebben besloten; JSU heeft zelfs verklaard dat zij TCC daartoe instructie heeft gegeven. Daaruit volgt dat JSU controle over de (wijze van uitvoering van de) vernietiging door TCC heeft gehad. Daarom, alsook vanwege de relatie merkhouder en licentiehouder, vallen gedragingen van TCC ten aanzien van de (opdracht tot) vernietiging in de risicosfeer van JSU, in de zin dat deze haar kunnen worden toegerekend. Bijzondere omstandigheden die dat anders zouden kunnen maken zijn er in dit geval niet.

4.16.33. Het oordeel dat de (mogelijke) schade mede het gevolg is van een aan JSU toe te rekenen omstandigheid, leidt er, anders dan gedaagden betogen, niet toe dat de schade geheel voor rekening van JSU moet blijven. Gedaagden miskennen daarbij dat zij zelf evenzeer aan de schade hebben bijgedragen, door de planken onrechtmatig, want zonder de daarvoor vereiste toestemming van JSU, te verhandelen. De rechtbank stelt de mate waarin JSU enerzijds en gedaagden in de betreffende hoofdzaken anderzijds aan de gestelde schade hebben bijgedragen daarom op 50%-50%. Bij de nog nader vast te stellen schade in de schadestaatprocedure(s), moet dus van die verdeling worden uitgegaan.

in zaak H6

4.16.34. In zaak H6 vordert JSU eveneens een forfaitaire schadevergoeding van € 5,- per snijplank. ASW heeft terecht gesteld dat enige basis voor de gestelde schade in de dagvaarding ontbreekt. Tijdens de comparitie van 4 oktober 2016 heeft JSU verklaard dat de gevorderde schade bestaat uit gemist debiet, gemiste verkoop van verwante producten zoals messen, reputatieschade en kosten ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid, voor zover niet vallend onder artikel 1019h Rv. ASW heeft daarop niet bestreden dat JSU dergelijke schade kan hebben geleden.

4.16.35. Met haar enkele opmerkingen ter zitting heeft JSU evenwel ook in deze zaak onvoldoende aangevoerd om (eventuele) schade reeds nu te kunnen begroten. JSU baseert haar schade kennelijk op de omstandigheid dat de van haar merk voorziene snijplanken bij klanten van ASW terecht gekomen zijn. Hoeveel dat er zijn geweest, in aanmerking genomen dat ASW zelf planken uit de winkels heeft teruggehaald en heeft vernietigd, is onvoldoende duidelijk. Mede daarom is ook onduidelijk in hoeverre sprake zou (kunnen) zijn van reputatieschade, gemist debiet of van gemiste verkoop van verwante producten. Dit volgt niet uit de door JSU overgelegde print van haar webshop (productie EP07), noch uit hetgeen zij overigens heeft aangevoerd. De rechtbank verwijst in dit verband verder naar r.o. 4.16.26. In hoeverre in deze zaak sprake is van kosten ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid, afgezien van de kosten vallend onder 1019h Rv, kan uit de stukken niet worden opgemaakt. JSU heeft ook hierin geen inzicht gegeven.

4.16.36. Gelet op het voorgaande, alsook op de omstandigheid dat, bij gebreke van inzicht in de door JSU gestelde schade, een debat over (de omvang van) die schade nog niet goed mogelijk is geweest, zal de rechtbank de vordering van JSU tot schadevergoeding niet toewijzen zoals verzocht. De rechtbank zal in plaats daarvan een veroordeling tot schadevergoeding op te maken bij staat uitspreken, nu daarvoor voldoende is dat de mogelijkheid dat (enige) schade is of zal worden geleden aannemelijk is. De gevorderde verklaring voor recht zal niet worden toegewezen, omdat de rechtbank niet inziet welk belang JSU naast de hiervoor genoemde veroordeling nog heeft bij die verklaring. De vordering genoemd in 3.1 onder F zal in zaak 6 worden toegewezen als na te melden.

22 mei 2019

Omvang schadevergoedingsplicht - eigen schuld

4.16.37. ASW heeft ter zitting een beroep gedaan op eigen schuld van JSU in de zin van artikel 6:101 BW. Zij heeft daartoe aangevoerd dat JSU en TCC bij de vernietiging door Wihamij, die geen vernietiger is maar houthandelaar, onvoldoende controle hebben toegepast. Zij heeft er verder op gewezen dat de opdracht tot vernietiging is gegeven voordat er duidelijkheid over de gezondheidsrisico's bestond, in welk licht de opdracht aan een houthandelaar bevreemding wekt. Volgens ASW heeft JSU steken laten vallen en is aan haar te verwijten dat de snijplanken uiteindelijk bij ASW in de winkel terecht zijn gekomen. De rechtbank begrijpt hieruit dat ASW betoogt dat de (mogelijke) schade mede een gevolg is van de aan JSU toe te rekenen omstandigheid dat is nagelaten voldoende waarborgen te treffen voor het vernietigen van de snijplanken (door Wihamij), waar dit mede gelet op de mogelijk aanwezige gezondheidsrisico's wel van JSU had mogen worden verwacht. Zij voert daarmee in de kern hetzelfde verweer als de gedaagden in zaak H1 tot en met H5.

4.16.38. JSU heeft hier tegenin gebracht dat het onjuist is om een verbinding tussen haar en Wihamij te leggen. Zij heeft er daarbij op gewezen dat de opdracht tot vernietiging aan Wihamij is gelopen via Vos en TCC en dat TCC niet gelijk te stellen is aan JSU. Dat argument gaat echter niet op omdat de gedragingen van TCC in dit kader wel zijn toe te rekenen aan JSU. De rechtbank verwijst naar r.o. 4.16.32. Uit de vernietigingsopdracht van TCC aan Vos, die door ASW is overgelegd als productie 27, volgt dat daarbij niet méér is meegedeeld dan dat de goederen 'damaged' waren. Vos is niet geweest op de aard van het aan de snijplanken klevende kwaliteitsgebrek en de daarmee mogelijk gepaard gaande gezondheidsrisico's. Hoewel door ASW - anders dan door gedaagden in zaken H1 tot en met H5 - niet is aangevoerd dat Vos, indien zij daarvan wel had geweten, de vernietiging had uitbesteed aan een gespecialiseerd vernietigingsbedrijf, geldt ook in deze zaak dat voor de hand ligt dat Vos dan ieder geval maatregelen zou hebben getroffen om ervoor zorg te dragen dat de bij de vernietiging in te schakelen partijen daadwerkelijk tot vernietiging zouden overgegaan. De rechtbank ziet daarom geen aanleiding anders te oordelen dan zij in de zaken H1 tot en met H5 heeft gedaan en verwijst in dit verband naar r.o. 4.16.30 tot en met 4.16.31.

4.16.39. Onder verwijzing naar r.o. 4.16.33 stelt de rechtbank de mate waarin JSU enerzijds en ASW anderzijds aan de gestelde schade heeft bijgedragen ook in deze zaak op 50%-50%. Bij de nog nader vast te stellen schade in de schadestaatprocedure, moet dus van die verdeling worden uitgegaan.

Proceskosten

Hoofdzaken (H1 tot en met H6)

4.16.40. Hoewel JSU met recht een beroep heeft gedaan op haar Uniemark, worden niet al haar hoofd- en nevenvorderingen (volledig) toegewezen, met name niet vanwege het door gedaagden gedane beroep op het ontbreken van kwade trouw. Gedaagden hebben verder terecht betoogd dat voor toewijzing van de schade zoals die thans is gevorderd geen plaats is. Tevens is het door hen gedane beroep op eigen schuld ten dele gehonoreerd. Gelet op het voorgaande zijn partijen in de hoofdzaken in conventie over en weer op enkele punten in het ongelijk gesteld. De rechtbank ziet daarin aanleiding de proceskosten te compenseren in de zin dat partijen in de hoofdzaken de eigen proceskosten dragen.

22 mei 2019

Voegingsincidenten

4.16.41. Een beslissing over de proceskosten is in de diverse voegingsincidenten aangehouden. Daarom zal daarover nu worden beslist, als na te melden.

in zaken H1, H2 en H5

4.16.42. De proceskosten in de door NS, TP en CM opgeworpen voegingsincidenten in zaken H1, H2 en H5 zullen - gezien de refertes van JSU in de betreffende incidenten - worden gecompenseerd, in de zin dat partijen in iedere procedure de eigen kosten dragen.

in zaak H4

4.16.43. JSU heeft zich tegen de door Kees gevorderde voeging verweerd. Gezien de beslissing tot voeging, is JSU daarom als de in het ongelijk gestelde partij te beschouwen, zodat zij in de kosten van Kees zal worden veroordeeld. Kees heeft kosten voor het incident op de voet van artikel 1019h Rv gevorderd, maar verzuimd die kosten afdoende te specificeren. Daarom en ook al omdat het om een zeer eenvoudig incident gaat, worden de kosten conform het liquidatietarief (zoals geldend vanaf 1 mei 2018) begroot op € 543,-. De gevorderde rente zal worden toegewezen als na te melden en de kostenveroordeling zal als gevorderd uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard.

Vrijwaringsincidenten

4.16.44. Een beslissing over de proceskosten is in de diverse vrijwaringsincidenten aangehouden. Daarom zal daarover nu worden beslist, als na te melden.

in zaken H1 en H2

4.16.45. In zaken H1 en H2 zijn de vorderingen van NS respectievelijk TP tot oproeping in vrijwaring van TCC afgewezen, na verweer daartegen van JSU. NS en TP zullen in die vrijwaringsincidenten daarom als de in het ongelijk gestelde partijen worden veroordeeld in de kosten van JSU. Omdat de conclusies van antwoord van JSU in de incidenten in beide zaken identiek zijn, zal daarvoor een halve punt per zaak worden gerekend van het liquidatietarief zoals dat geldt per 1 mei 2018, te weten $(1/2 \times € 543,-) = € 271,50$.

in zaken H3, H4 en H6

4.16.46. In zaken H3, H4 en H6 worden de kosten van de incidenten vanwege de referte van JSU gecompenseerd, in de zin dat partijen in iedere procedure de eigen kosten dragen.

in zaak H5

4.16.47. In zaak H5 is het verweer van JSU tegen de vordering van CM tot oproeping in vrijwaring van TCC verworpen, zodat zij in dat vrijwaringsincident als de in het ongelijk gestelde partij zal worden veroordeeld in de kosten van CM. Deze kosten zullen als niet weersproken op de voet van 1019h Rv worden begroot op het opgegeven en gespecificeerde bedrag van € 322,80. De gevorderde rente zal worden toegewezen als na te melden en de kostenveroordeling zal als gevorderd uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard.

22 mei 2019

in reconventie (zaken H1 tot en met H5)

Vorderingen

4.17. De vorderingen worden hierna, voor zover mogelijk voor eiseressen in reconventie (hierna: eiseressen) gezamenlijk en waar nodig per zaak gesplitst, besproken.

Opheffing beslagen

4.17.1. In reconventie vorderen eiseressen een verklaring voor recht dat de jegens hen gelegde beslagen opgeheven zijn dan wel opheffing van deze beslagen. Bij de beoordeling moet onderscheid worden gemaakt tussen de beslagen tot afgifte en de verhaalsbeslagen.

afgiftebeslagen

4.17.2. Onder alle eiseressen is afgiftebeslag gelegd, of is dat geprobeerd. Het afgiftebeslag heeft ten aanzien van Kees (zaak H4) geen doel getroffen, zodat opheffing in die zaak niet aan de orde kan zijn.

4.17.3. Uit het oordeel in conventie dat de verhandeling van de snijplanken tot merkinbreuk heeft geleid en uit toewijzing van de afgiftevorderingen, volgt dat het beslag in de zaken H1, H2, H3 en H5 niet ten onrechte is gelegd. Daarom zullen de vorderingen tot opheffing, voor zover die zien op het afgiftebeslag, in die zaken worden afgewezen. Ten aanzien van NS en TP valt overigens niet in te zien dat zij bij opheffing nog belang hebben, nu door hen vrijwillig afstand is gedaan van de snijplank die zich onder hen bevond (waarbij de rechtbank ervan uitgaat dat de deurwaarder deze snijplanken aan JSU heeft overhandigd).

verhaalsbeslagen

4.17.4. JSU heeft ten laste van NS, TP, GSP en Kees (zaken H1 tot en met H4) tevens conservatoir verhaalsbeslag gelegd of dat geprobeerd. Dit verhaalsbeslag heeft ten aanzien van NS (zaak H1) geen doel getroffen, zodat opheffing in die zaak niet aan de orde kan zijn.

4.17.5. In zaken H2, H3 en H4 zullen de vorderingen voor zover gericht op opheffing van het verhaalsbeslag worden afgewezen. Nu is geoordeeld dat de mogelijkheid van schade aannemelijk is, bestaat geen reden om tot opheffing over te gaan. Dat nog geen vaststelling van de (omvang van) schade heeft plaatsgevonden, vormt daarvoor onvoldoende grond.

4.17.6. Slotsom is dat de vorderingen onder A genoemd in 3.5 tot en met 3.9 zullen worden afgewezen.

Vervullen formaliteiten opheffing beslagen onder verbeurte van een dwangsom

in zaken H1, H2 en H5

4.17.7. In zaken H1, H2 en H5 vorderen NS, TP en CM dat JSU wordt veroordeeld tot het vervullen van alle formaliteiten benodigd om de beslagen op te heffen onder verbeurte van een dwangsom. Uit het voorgaande volgt echter dat voor opheffing geen plaats is. De vorderingen genoemd in 3.5, 3.6 en 3.9 onder B en C liggen daarom voor afwijzing gereed.

Inlichten voorzieningenrechter ingeval van nieuwe conservatoire beslagen

in zaak H3

4.17.8. GSP heeft gevorderd JSU op straffe van een dwangsom te gebieden bij een eventueel nieuw verlov voor het leggen van conservatoir beslag ten laste van GSP, de voorzieningenrechter in te lichten over de opheffing van eerdere beslagen (lees: het verhaalsbeslag). Deze vordering strandt reeds omdat is geoordeeld dat opheffing niet aan de orde is. Los daarvan heeft GSP ook niet duidelijk gemaakt waarop zij deze (algemeen geformuleerde) vordering grondt. Gezien het feit dat uit artikel 21 Rv reeds voortvloeit (en de beslag syllabus ook voorschrijft) dat een verzoeker tot een conservatoir beslag in het beslagrekest melding maakt van eerdere procedures die relevant zijn voor de betreffende zaak, heeft GSP evenmin niet toegelicht welk belang zij bij een dergelijk gebod heeft. De vordering weergegeven in 3.7 onder B zal worden afgewezen.

Kosten beslag

in zaken H2, H3 en H4

4.17.9. TP, GSP en Kees vorderen van JSU de door hen gemaakte kosten in verband met de ten laste van hen gelegde conservatoire verhaalsbeslagen.

4.17.10. Nu de rechtbank heeft geoordeeld dat sprake is van inbreuk en van (mogelijke) schade, kan niet worden geoordeeld dat het beslag ten onrechte is gelegd. Dat betekent dat evenmin kan worden geoordeeld dat JSU aansprakelijk is jegens TP, GSP en Kees voor de door het beslag ontstane kosten.

4.17.11. Het voorgaande betekent:

- in zaak H2 dat de vordering genoemd in 3.6 onder D zal worden afgewezen.
- in zaak H3 dat de vordering genoemd in 3.7 onder C met betrekking tot deze kosten zal worden afgewezen (zie voor het overige deel van deze vordering 4.17.12-15);
- in zaak H4 dat de vordering genoemd in 3.8 onder B zal worden afgewezen.

Overige schade en kosten

in zaken H1 tot en met H5

4.17.12. De overige door eiseressen gevorderde schade en kosten zien op bedragen die zij hebben betaald c.q. mogelijk moeten betalen aan hun respectievelijke afnemers van de snijplanken. Volgens eiseressen dient JSU deze schade en kosten aan hen te vergoeden omdat JSU onrechtmatig heeft gehandeld door rechtsmaatregelen te treffen op grond van haar Uniemark. Eiseressen gaan er daarbij vanuit dat JSU geen beroep op dat Uniemark toekwam.

4.17.13. Uit hetgeen is overwogen in conventie (met als tussenconclusie dat NS, TP, GSP, Kees en CM merkinbreuk hebben gepleegd: zie r.o. 4.15) volgt dat JSU gerechtigd was om (rechts)maatregelen te treffen op grond van haar Uniemark. Daarmee is de grond aan de vorderingen van eiseressen komen te ontvallen.

4.17.14. Dit betekent dat de vorderingen met betrekking tot deze schade en kosten, genoemd in 3.5 onder D, 3.6 onder E, 3.7 onder C, 3.8 onder C en D en 3.9 onder D zullen worden afgewezen.

Proceskosten

4.17.15. Aangezien de reconventionele vorderingen in de zaken H1 tot en met H5 zullen worden afgewezen, worden eiseressen in de betreffende zaken als de in het ongelijk te stellen partijen beschouwd. JSU maakt in alle zaken aanspraak op vergoeding van volledige proceskosten op de voet van artikel 1019h Rv. Omdat de vorderingen in reconventie voortvloeien uit het verweer tegen de merkinbreuk en de op basis daarvan door JSU getroffen maatregelen, acht de rechtbank artikel 1019h Rv op de procedure in reconventie van toepassing.

4.17.16. Ten aanzien van de redelijkheid en evenredigheid van de (totale) door JSU gevorderde kosten is door eiseressen in H3 tot en met H5 aangevoerd dat van de Indicatietarieven³⁶ voor een eenvoudige bodemzaak moet worden uitgegaan (waarvoor een maximum van € 8.000) geldt. In zaak H1 en H2 hebben eiseressen aangevoerd dat de kosten van JSU niet meer dan € 10.000,- of € 11.000,- zouden mogen bedragen. JSU heeft daar tegenover gesteld dat mede gezien het beslag, de incidenten en de vordering in reconventie, van het in de Indicatietarieven genoemde maximum van € 20.000,- zou moeten worden uitgegaan (waarmee zij doelt op het maximumtarief voor een 'overige bodemzaak', zonder re- en dupliek en/of pleidooi).

4.17.17. De rechtbank stelt voorop dat in alle hier aan de orde zijnde zaken geldt dat sprake is van een grote verwevenheid tussen de verweren in conventie en de vorderingen in reconventie, zodat voor deze beide procedures gezamenlijk éénmaal het toepasselijke indicatietarief wordt gehanteerd (iets anders is door partijen ook niet bepleit). Gelet op de verweren (en de daaruit voortvloeiende eis in reconventie), alsmede gelet op de beslagen en incidenten in deze zaken, is de rechtbank met JSU van oordeel dat moet worden uitgegaan van het in de Indicatietarieven genoemde maximum van € 20.000,- voor een 'overige bodemzaak'. Dit bedrag betreft als gezegd een maximum. In deze zaken bestaat evenwel aanleiding een lager bedrag aan kosten als redelijk en evenredig aan te merken. Zoals ter zitting van 27 september 2016 terecht is aangevoerd, heeft JSU in de gevoegde hoofdzaken immers op bijna identieke wijze geprocedeerd. Haar processtukken zijn in die zaken grotendeels gelijklopend en ook ter zitting heeft zij veelal dezelfde stellingen en argumenten ingenomen. Gelet op die overlap, worden de totale kosten van JSU tot een bedrag van € 12.500,- in deze zaken als redelijk en evenredig aangemerkt. De rechtbank zal daar bij de verdere beoordeling per zaak vanuit gaan. Voorts geldt dat partijen in alle genoemde zaken het erover eens zijn dat 30% van de door JSU gemaakte kosten is toe te rekenen aan de betreffende procedure in reconventie. Dit leidt tot de onderstaande kostenveroordelingen per zaak.

in zaak H1

4.17.18. NS zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten in reconventie worden veroordeeld. JSU heeft specificaties van haar kosten voor de procedure in conventie en reconventie (exclusief verschotten en BTW) van in totaal € 8.729,- overgelegd. Gelet op

³⁶ Indicatietarieven in IE-zaken, in de hier toepasselijke versie van 1 september 2014

22 mei 2019

wat in r.o. 4.17.17 is overwogen, worden deze kosten redelijk en evenredig geacht, zodat de totale kosten in reconventie aan de zijde van JSU worden begroot op (€ 8.729,- x 30% =) € 2.618,70. Dit bedrag zal worden vermeerderd met de gevorderde wettelijke rente, waarbij de rechtbank een betalingstermijn van 14 dagen zal aanhouden.

4.17.19. Voor (separate) veroordeling in de gevorderde nakosten bestaat geen grond, nu de kostenveroordeling ook voor deze kosten een executoriale titel oplevert.³⁷ Bij gebreke van een opgave bestaat geen aanleiding deze kosten reeds nu te begroten.

in zaak H2

4.17.20. TP zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten in reconventie worden veroordeeld. JSU heeft specificaties van haar kosten voor de procedure in conventie en reconventie (exclusief verschotten en BTW) van in totaal € 16.645,50 overgelegd. Gelet op wat in r.o. 4.17.17 is overwogen, is een bedrag van € 12.500,- in deze zaak nog als redelijk en evenredig aan te merken en zullen de kosten voor het overige buiten beschouwing worden gelaten. Dat betekent dat de totale kosten in reconventie aan de zijde van JSU worden begroot op (€ 12.500,- x 30% =) € 3.750,- aan salaris advocaat. Dit bedrag zal worden vermeerderd met de gevorderde wettelijke rente, waarbij de rechtbank een betalingstermijn van 14 dagen zal aanhouden.

4.17.21. Voor (separate) veroordeling in de gevorderde nakosten bestaat geen grond, nu de kostenveroordeling ook voor deze kosten een executoriale titel oplevert. Bij gebreke van een opgave bestaat geen aanleiding deze kosten reeds nu te begroten.

in zaak H3

4.17.22. GSP zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten in reconventie worden veroordeeld. JSU heeft specificaties van haar kosten voor de procedure in conventie en reconventie (exclusief verschotten en BTW) van in totaal € 19.947,50 overgelegd. Gelet op wat in r.o. 4.17.17 is overwogen, is een bedrag van € 12.500,- in deze zaak nog als redelijk en evenredig aan te merken en zullen de kosten voor het overige buiten beschouwing worden gelaten. Dat betekent dat de totale kosten in reconventie aan de zijde van JSU worden begroot op (€ 12.500,- x 30% =) € 3.750,- aan salaris advocaat. Dit bedrag zal worden vermeerderd met de gevorderde wettelijke rente, waarbij de rechtbank een betalingstermijn van 14 dagen zal aanhouden.

4.17.23. Voor (separate) veroordeling in de gevorderde nakosten bestaat geen grond, nu de kostenveroordeling ook voor deze kosten een executoriale titel oplevert. Bij gebreke van een opgave bestaat geen aanleiding deze kosten reeds nu te begroten.

in zaak H4

4.17.24. Kees zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten in reconventie worden veroordeeld. JSU heeft specificaties van haar kosten voor de gehele procedure (exclusief verschotten en BTW) van in totaal € 15.363,- overgelegd. Gelet op wat in r.o. 4.17.17 is overwogen, is een bedrag van € 12.500,- in deze zaak nog als redelijk en evenredig aan te merken en zullen de kosten voor het overige buiten beschouwing worden

³⁷ HR 18 maart 2010, ECLI:NL:HR:2010:BL1116, r.o. 3.5

22 mei 2019

gelaten. Dat betekent dat de totale kosten in reconventie aan de zijde van JSU worden begroot op (€ 12.500,- x 30% =) € 3.750,- aan salaris advocaat. Dit bedrag zal worden vermeerderd met de gevorderde wettelijke rente, waarbij de rechtbank een betalingstermijn van 14 dagen zal aanhouden.

4.17.25. Voor (separate) veroordeling in de gevorderde nakosten bestaat geen grond nu de kostenveroordeling ook voor deze kosten een executoriale titel oplevert. Bij gebreke van een opgave bestaat geen aanleiding deze kosten reeds nu te begroten.

in zaak H5

4.17.26. CM zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten in reconventie worden veroordeeld. JSU heeft specificaties van haar kosten voor de gehele procedure (exclusief verschotten en BTW) van in totaal € 20.651,50 overgelegd. Gelet op wat in r.o. 4.17.17 is overwogen, is een bedrag van € 12.500,- in deze zaak nog als redelijk en evenredig aan te merken en zullen de kosten voor het overige buiten beschouwing worden gelaten. Dat betekent dat de totale kosten in reconventie aan de zijde van JSU worden begroot op (€ 12.500,- x 30% =) € 3.750,- aan salaris advocaat. Dit bedrag zal worden vermeerderd met de gevorderde wettelijke rente, waarbij de rechtbank een betalingstermijn van 14 dagen zal aanhouden.

4.17.27. Voor (separate) veroordeling in de gevorderde nakosten bestaat geen grond, nu de kostenveroordeling ook voor deze kosten een executoriale titel oplevert. Bij gebreke van een opgave bestaat geen aanleiding deze kosten reeds nu te begroten.